

Kalem Erbabı

Kültür, Düşünce ve Edebiyat Dergisi / 2. Sayı / 2024

ISSN: 3023 - 560X

Kalem Erbabı
Kültür, Düşünce ve Edebiyat Dergisi
Selçuk Üniversitesi İlahiyat Fakültesi

Yıl: 2 / Sayı: 2
Haziran 2024
Konya

İmtiyaz Sahibi
Doç. Dr. Ömer Faruk AKPINAR

Editör
Eda ACAR

Yayın Kurulu
Eda ACAR
Sümeyye ACAR
Naciye AKDEMİR
Saliha Nur AKDAĞ

Son Okuma
Naciye AKDEMİR

Tasarım ve Mizanpaj
Büşra Nur ELHAN

Kapak Çizimi
Rabia KAYA

Yazışma Adresi
dergi.kalemerbabi@gmail.com
Instagram: drg_kalemerbabi
Twitter: drg_kalemerbabi

Gönderilen yazılar yayınlansın / yayınlansın iade edilmez.
Yazıların tüm sorumluluğu yazarlarına aittir.
İsim belirtilerek alıntı yapılabilir.
Bu dergi Selçuk Üniversitesi İlahiyat Fakültesi lisans
öğrencileri tarafından dönemlik olarak yayınlanmaktadır.

ISSN: 3023 - 560X

Sunuş Eda ACAR ————— 02

Şiir / Ahh Kudüs
Naciye AKDEMİR ————— 03

Şiir / Gazze
Cemile Nur ÇİFCİ ————— 04

**Deneme / Gerçek Sandığımız
Maskeli Hayat**
Mustafa CURUK ————— 05

Şiir / Bîşnev-i Âşık
Hatice KABAK ————— 07

Şiir / Meshûr
Ali İhsan KAYA ————— 08

**Makale / Manevi Korunma Bilinci /
Takvâ ve Kur'an'daki Yeri**
Prof. Dr. İbrahim İŞİTAN ————— 09

Şiir / Efendim
Saliha Nur AKDAĞ ————— 11

Şiir / Ruh u Sızlar Nûr-i Muhammed

Mehmet Akif AĞAOĞLU —————12

Deneme / İslâm Ahlâk Esaslarında Temel Kavramlardan Olan İyi ve Kötü Kavramlarının Toplumda Yanlış Değerlendirilmesi

Şeymanur YILMAZ —————13

Kadraj a Yansıyanlar

Hacer AKGÖZ —————18

Şiir / Uyan!

Sultan AKTAY —————19

Şiir / Vâveylâ

Vesile ÇOKBİLİR —————20

Biyografi / Seyfullah Unvanı Alan Meşhur Sahâbi: Hâlid b. Velîd

Çiğdem Çiçek KAYA —————21

Röportaj / TİMAV Başkanı Dr. Sami Bayrakçı ile Hasbihal

—————23

Şiir / Bir Gariptir İnsanoğlu

Fatma Zehra AKDİŞ —————27

Şiir / Bilemedik

Melike ÖZDEMİR —————28

Kitap İncelemesi / Abdül Samed Koçyiğit, Her Şey Doymak İçin mi?

Ayla Nida ÖZDOĞAN —————29

Şiir / Bir Tramvay Bin Travma

Hulisi DURMUŞ —————31

Fakültemizden Haberler —————33**Hocalarımızdan Mesajlar** —————35

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla.
Hamd âlemlerin Rabbi olan yüce Allah'a mahsustur.

“Kalem Erbabı” isimli fakülte öğrenci dergimizin ikinci sayısını siz değerli okurlarımızla buluşturmanın mutluluğu içerisindeyiz. Yoğun, yorucu ve özverili bir çalışmanın ürünü olan bu sayımız; ilmek ilmek işlenen satırlarla donatılarak sizlerin istifadesine sunulmuştur.

“Yüreğimin yarısı Mekke’dir, yarısı Medine’dir, üzerinde bir tül gibi Kudüs vardır.” der üstad Nuri Pakdil. Kudüs biz Müslümanlar için oldukça önemli bir meseledir. Bir tül gibi görünen, ince ve hassas bir mesele. Yaşadığımız bu dönemde bu mesele kendisini daha da kabartarak Müslümanlar nezdinde önemli bir hâle büründürmüştür. İşgalci İsrail’in Filistin halkına yönelik soykırım hareketi insânî bir suçtur. Mazlum insanları, kadınları, yaşlıları ve çocukları câni bir şekilde katletmeleri insanlık onurunu aşağılamaktadır. Bu dengesiz, adaletsiz olan soykırımın İsrail’e yönelik hiçbir haklı savunusu ve duruşu yoktur. İsrail tamamıyla haksızdır, cânidir, bebek katilidir. Filistin halkı bu durum karşısında güçlü ve sabırlı bir duruş sergilemektedir. Mümin sabır üzerine imtihan edilmektedir. Bu imtihan katmerlendikçe başlı başına bir ibadet olan sabır daha da ön plana çıkmaktadır. Her ibadetin belli bir karşılığı vardır lakin sabrın karşılığı nihayetsizdir. Zira Kur’an-ı Kerim’de Allah’u Teâlâ şöyle buyurmaktadır. “De ki: “Ey inanan kullarım! Rabbinize karşı gelmekten sakının. Bu dünyada iyilik yapanlar iyilik bulacaklardır. Allah’ın arzı geniştir. Sabredenlere mükâfatları hesapsız verilecektir.” (Zümer,39/10)

Unutmayalım ki tohumlar karanlık yerde toprağın altından aydınlığa çıkıp filizlenerek çiçek açmıştır. Filistin Müslümanları da bu karanlık zamandan en kısa zamanda aydınlık geleceğe çıkacaktır. Bizlere düşen bu davaya, muhkem bir şekilde sarılmak. Sarılmalıyız ki özgürlüğün ışıkları parlansın.

Mezuniyetimiz sebebiyle Kalem Erbabı öğrenci dergisi yayın kuruluna veda ediyoruz. Başlattığımız bu güzel çalışma hoş bir anı olarak aramızdaki rafların arasında yerini alacağı için oldukça mutluyuz. Bizlere desteklerini esirgemeyen fakülte dekanımız Prof. Dr. Ramazan Altıntaş hocamıza, bu çalışmanın oluşmasına zemin hazırlayan Doç. Dr. Ömer Faruk Akpınar hocamıza, kıymetli fikirlerinden istifade ettiğimiz ve katkılarını bizden esirgemeyen saygıdeğer hocalarımıza, kalemlerinden dökülen satırlarıyla katkı sunan öğrenci arkadaşlarımıza tasarım ve dizgisi aşamasında destek sunan Büşra Nur Elhan’a , yayın kurulundaki ekip arkadaşlarım Naciye Akdemir, Saliha Nur Akdağ ve Sümeyye Acar’a şükranlarımı sunuyorum. Gelecek sayılarda yayın kurulunda bulunacak arkadaşlarımıza başarılar diliyorum ve dergimizin uzun soluklu olmasını temenni ediyorum.

Sizleri dergimizin ikinci sayısı ile baş başa bırakıyor ve keyifli okumalar diliyorum.

Editör
Eda ACAR

“Ahh Kudüs”

Bulutların arasında bir at şahlanır,
İnsanlığın kıyısında vicdanlar paklanır,
Ufak bir gözyaşına kaç ana sızlanır,
Ah Filistin'im! Feryadına yürekler mi dayanır?

Estikçe rüzgar kan getiriyor vatana,
Durdukça insan, ar gömülüyor mezara,
Boğuluyorum Allah'ım bir yudum suda,
Geliyor Filistin'in melekleri her gün huzuruna.

Gölgeliktir al bayrak Türklerin üzerinde,
Kanlar saçılırken Kudüs'ün altın kubbesine,
Sustukça çöreklenir zulüm müslümanlığın üzerine,
Ah Kudüs'üm! Sesin olayım dünyaya tevhidin dilinde.

Yalnızlığın incitiyor bütün âlemi,
Yüreğimi sıkıyor, ağlatıyor beni.
Çaresizliğimin sesini gönderiyorum sana,
Ne olur kırgın bakmasın gözlerin bana!

Eteklerine dürülmüş düşman izleri,
Maviliğine bürünmüş hüznün sesleri,
Bir kapı aralandı, işte Hamas lideri!
Eyy Kudüs'üm! Geliyor zaferin kutlu müjdesi...

Naciye Akdemir
4/B-İ.Ö.

Gazze

Bir çocuk ağlıyor Gazze'de,
Bedeni minik, ruhu yaş...
Işıkların yok edildiği bir gecede,
Süzülüyor yanaklarından masum bir damla yaş...

Bir anne kederli yine,
Çünkü kucağında evladının yeri boş!
Evlerin yıkık olduğu bir senede,
Bombaların altında canın için koş!

Zalimin zulmü sarmış etrafı,
Sanki hüznün hakim gökyüzünde...
Bırakmayacak zalimin yakasını mazlumun ahı,
Elbet tecelli edecek adaletin kılıcı, vakti geldiğinde...

Haykır bu zulmü ey insanoğlu Dünya'ya!
Görmezden gelemesin kimse minik mezar taşlarını...
Öyle bir haykır ki körelmiş vicdanlarına;
Çıglıklarına bir şehrin, kapatamasınlar kulaklarını...

Bir şehri yok ediyor zalimler orada
Sürüklüyor zalimlerin cellatları, insanları ölüme...
Sadece bir şehri ölüme terk etmiyorlar aslında,
Farklı bedende birçok kalp Gazze'de atıyor aynı...

Ölüm... Telaffuzu bile değil mi çok soğuk?
Sahi, mümkün mü insan için gülerek yürümek ölüme?
Şayet Gazze'deki gibi iman ile ediliyorsa ölüme o yolculuk,
İşte insan, ancak o vakit gülerek koşar en güzel ölüm olan şehadete...

Cemile Nur Çifci
4/B-İ.Ö.

GERÇEK SANDIĞIMIZ MASKELİ HAYAT

Asra yemin edilmiş bir zamanda yaşamış, yaşıyor ve yaşayacak olan bizler onlar ve sonrakiler olarak gelin kitaplar hakkında biraz tefekkür edelim. Şu dünya üzerinde kaleme ve kalemle yazılmış olana yedi yemin edilmiş dinimizi ve bu ikisinin kaynaşması ile ortaya çıkan okumaya da yemin edildiğini düşünerek başlayalım işimize. Ne için yemin edilmiştir kaleme ve kalemle yazılmış olana, yani kitaba? Allah'ın bir şeye yemin etmesi yemin edilen şeyin değerini gösterir, diyor İslam âlimleri. Biz Allah katındaki değerini anladığımız bu nesnelere Allah'ın yeminini hatırlayarak değer mi veriyoruz yoksa onlardan alabildiğine uzak mı yaşıyoruz? Çoğumuz Allah'ın kaleme ve kalemle yazılmış olana yemin ettiğinden bile habersizdir. Kimse kendi hayal dünyasından çıkıp da kitapların dün-

yasına girmek, o an için okuduğu kitapla hemhal olup kitapçasını düşünemiyor. Kitaplar karşısında çoğunluğun tutumu neyse altı sene öncesine kadar benimki de oydu ve o kadardı. Nasıl ki insanların çoğu kitaba bir hobi olarak bakıyor ve onu bir oylanma biçimi olarak görüyorsa ben de öyleydim, elime ne geçerse onu okuyan biriydim. Kitapla ilgili hiçbir kriterim yoktu. Bir kitap beni avutuyorsa iyi kitaptı, sıkıyorsa kötü kitap. Okuduğum hiçbir kitap benim dünyaya bakışımda bir değişiklik yapmıyordu, hepsi yerinde sayan beni bulduğum noktaya biraz daha çiviliyordu. Bana beni Allah'ın rızasının eşğine getirip bırakacak bir kitap lazımdı. Böyle bir kitaba muhtaç olduğumun farkında bile değildim. Tâ ki Rasim Özdenören'in Müslümanca Düşünme Üzerine Denemeler kitabıyla karşılaşana kadar... Önceki okuduklarım bana bir şey anlatıyordu ama benden hiçbir şey istemiyordu, bu kitapsa hep benden bir şey istiyordu: Düşünmek... Düşünmeden, tefekkür etmeden kitabın anlattıklarını anlamak imkansızdı. Ben de kitabın düşünmemi istediği

hakikatlerin çoğundan haberdar bile değildim. Zorlandığımı hissettim, başlangıçta bırakmayı düşünmüştüm. Fakat bu şekilde hareket edeceğimi düşünmek bile beni rahatsız

etmişti. Çünkü bir kaçış olacaktı. Neden kaçmış olacaktım? Müslüman gibi düşünmenin inceliklerini kavramaktan mı? O zaman ben nasıl bir Müslüman olacaktım? Kereste gibi dümdüz bir varlık olarak mı yaşayacaktım? Hissiz... Hep birilerinin ağzına bakıp mı öğrenecektim gerçekleri? Kendim derinliğine hiç mi düşünmeyecektim? Bu sorular kalbimden kopup geliyordu. Her ne pahasına olursa olsun ben bu kitabı bitireceğim ve ne kadar zorlanırsam zorlanayım yazarın anlattıklarını kavramak için mücadele edeceğim dedim. Tabii ki iğdiş edilmiş bir beyin ile eseri bitirmiştım fakat eserin vermeyi düşündüğü mesajı hazmetmeyi bitirememiştim. Ne var bu kitapta diye sorulursa vereceğim tek bir cevap var: Her şey... Eseri okurken düşüncelerine nelerin yön verdiğini anlıyor insan ve düşüncenin ürünü olan hayatlarımıza. Yaşadığımız çağın zihinlerimize şırıngaladığı düşünce

aşlarını, şartlanmaları fark etmeye başlıyor. Niçin iyi bir Müslüman olamayışımızın İslam'a yeterince nüfuz edemeyişimizden kaynaklandığını öğreniyor. Çağın gözüyle mi İslam'a bakacağımızı yoksa İslam'ın gözüyle mi çağımızı sorgulayacağımızı bir temel mesele olarak okuyucunun önüne koyuyor. Evet, İslam'ın gözüyle çağa bakmalıyız fakat İslam'ı ne kadar kavırıyoruz? Ona yeterince nüfuz edebildik mi ki çağı İslam'ın terazisinde tartabilelim, onu sorgulayabilelim? Bizim İslamî sandığımız görüşleri de sakın bu çağ bize aşlamış olmasın? İşte eser bu sorunun cevabını mükemmel bir şekilde ortaya koyuyor. Hem de bütün boyutlarıyla... Müslümanın niteliklerini anlatırken teorik-pratik ayrılmazlığının ne müthiş bir öneme sahip olduğunu kavratırıyor Rasim Özdenören bizlere. Düşünceleri ile davranışları birbiriyle uyuşmayan insanlara müslüman sıfatını vermenin gülünçlüğüne seziyorsunuz cümlelerden. Kültür, felsefe, bilim, riyazet, ruhçuluk, maddecilik kavramlarını İslam'ın terazisinde tartıyor yazar. Bu kavramları ameliyat masasına yatırarak onların hasta taraflarını sergiliyor hasta olan fitratlarımıza. Bu karşılaştırmaların sonucunda İslam'ın niçin her zaman yepyeni ve eşsiz bir din olduğunu derinden hissediyor insan. Kitabı okuduktan sonra insan kendisini bu eseri tanımadan önceki haliyle karşılaştırdığında kendisine acıyası geliyor. Çünkü neleri kazandığını anlıyor, neleri bilmemenin kendisini nerelere sürüklediğini, ne harabe düşüncelere sevk ettiğini çok iyi tecrübe ettiği için oluşuyor bu acıma duygusu. Okuma konusunda her şeyden önce şu âyet-i kerîmeyi hep hatırlamalıyız: "...Allah'tan gereğince yalnızca âlimler korkar..."(Fâtır, 35/28) Bu âyet-i kerîme bize Allah'tan hakkıyla sadece âlimlerin korktuğunu mu söylüyor yoksa okumanın hakkını vermeyi, bilgiye doymayı, hikmetle yoğrulmayı mı emrediyor? Allah'tan layıkıyla en çok âlimler korkuyorsa demek ki ilmin insanı eriştireceği en

yüksek seviyeye Allah'a saygının insanın damarlarında akan kan gibi dolaşmasıymış. Takvanın içimizde çekip soluduğumuz hava gibi olmasıymış. Peki buna nasıl ulaşılır? Allah'ın rızasından daha üstün hiçbir şeyin olmaması arama bulma ve olma yolundaki yol haritamızla ilgili değil mi? Kalem de bunun için, kitap da bunun için... Bize düşen de Allah'tan korkma yarışında yerimizi almak değil mi? Bu yarışta en büyük silahlarımızısa kitaplardır. Nedenliği ve niçinliği üzerinde durduğumuz bu konuyu İbn Atâullah'ın Hikem-i Atâiyye

eserinden bir alıntı ile bitirmek istiyorum: "İnsanlar olarak yaptığımız her eylem yeme, içme, çalışmak kısacası hayvani ve insani boyutta yaptığımız total eylemler Allah indinde cansız olarak dikilmiş birer sûrettir. Bizim niyetteki ihlasımız ve ihlasımızdaki samimiyetimiz o sûretlerin ruhlarıdır. Ve biz samimi ve ihlaslı olduğumuz anda yaptığımız eylem sonucunda Allah indine diktiğimiz sûret ruh kazanmış ve semaya doğru yükselmiş oluyor amellerimiz. Bizim samimiyetimiz ve ihlasımız kadarca yaptığımız eylemler ya o suretle can olup semaya yükselecek ya da bizim için bir ağırlık, külfet ve verbal olacak." Öyleyse samimiyetin ve ihlasın 21. yüzyıl garipleri ve arayıcıları olarak bu suretlerimizi semaya yükseltmek için göklerin dilencisi olacağız. Olacağız, eğer olmaz isek suretlerimiz Samiri'nin buzağıya üflediği dünyevileşme tohumuyla zehirlenecek. Hepimiz Allah için bir şeyler yaptığımızı zannederken meğerse eylemlerimiz Samiri'nin buzağıya üflediği o ruhla dünyevileşme maskesini Allah rızası kisvesinin altına gizlemiş olacak.

Mustafa Curuk
3/A-N.Ö.

Bişnev-i Âşık

Maşuğun bir bakışı aşığın dilini çözdürür ve dilinden dökülür gönlünden geçenler:

Ey kendi maşukluğundan habersiz âşık
Ey aşkı suretlerde arayan biçare
Ey aşkı suretlerde bulduğunu sanan gafil
Ey aşk yolunda yürüyüp yürüdüğü yoldan habersiz!

Âşığa vuslat için maşuğunun ismini duyması yeter
Âşık, maşuğunun ismini duyunca hicap duyardır
Âşık ne tezekkürde ne de tedebbürdedir, âşık yaşadığı her lahzanın teemmülündedir
Âşık me'yus olunca garamına od taşır

Âşığın hasletinde sevmek vardır
Her kişinin hasletinde bir şey vardır lakin âşığın hasleti dehri metruk edip mâsivâdan öte mâverâyâ
muhabbet duymaktır
Âşığın nâlesi arşı titretir
Âşık târumâr olmuştur, sermest olmuştur lakin o halinden şikayetçi olmadan visalini bekler

Âşık için dünyada cennet kûy-i dilârâdır
Âşığa bimar-ı aşk şifadır
Âşığın adaveti firkat değildir, âşığın adaveti âşık-ı mehcur olmaktadır
Âşık, mahbubunun gölgesinde şuride olandır
Âşığın zevahiri münferit gibi gözükse de âşık mahbubunun yanında eşbah olandır
İnsanların süveydası tecessüs edendir

Maşuk, âşığın gönlünde dilfirûz olandır
Maşuğun esefi âşığa od olarak yeter
Maşuk, âşığının gönlünde lâyemût olandır

Hatice Kabak
2/B-N.Ö.

Meshûr

Elimde tertemiz, berrak bir su.
İçtiğimde gördüm en büyük kâbusu,
Sordum oradakilere: “Bu nerenin suyudur?”
Hazin gözler cevapladı: “Bu aşkın meshûrudur.”

Ey bunu bana içiren azabım!
Sana değildir feryadım, figânım ve gazabım.
Kendime ve mahzun benliğime ettim,
Gözyaşlarım kadar ömrümü gasbettim.

Gülen bir çehreye ihtiyacım var.
Yüzüm en dehşetli mahlukları dahi kovar
Aklımda delice sorular ve konular,
Beynim ve kalbim düşünmekten yoruldular.

Ali İhsan Kaya
1/A-N.Ö.

Manevi Korunma Bilinci Takvâ ve Kur'an'daki Yeri

Takvâ, din literatüründe Allah'tan sakınarak ve korkarak yaşama biçimini ifade eden bir kavram olarak duygu, düşünce ve eylem planında dine uygun olup olmama konusunda titizlik gösterme tutumunu ifade eder. Takvâ, ilahî emirleri bütün derinlikleriyle yerine getirme ve yasakları da bütün boyutlarıyla terk etme duyarlılığını ve hassasiyetini gösterme tutumudur. Bu yazımızda ilahî vahyin son halkasını teşkil eden Kur'an'ın takvâ ile ilgili söz konusu ettiği bazı konulara temas ederek Allah Teâlâ'nın takvâ ile ilişkilendirdiği bazı konuları kısaca ele alacağız.

Konuya geçmeden önce önemli bir noktanın altını çizmek istiyoruz. Günümüz Müslümanları ve İslam toplumları ele alındığında iman / inanç ve İslâmî uygulama konularında zâhiri anlamda bir görüntü söz konusu iken ahlakî ve değerler düzeyinde ciddi problemlerimizin olduğunu görüyoruz. Bunun sebebinin yaşanan dinî hayatın takvâ düzeyine çıkıp samimi duygu ve düşüncelerle ihsan derecesinde yaşanmaması olduğunu ifade etmek gerekmektedir. Bu nedenle takvâ yani dinî uygulamanın titiz ve dikkatli bir şekilde bütün boyutlarıyla derinlikli bir şekilde yaşanması meselesi önem arz eder.

Bilindiği gibi mü'min bireyin en önemli beklentisi Allah katında değerli olmaktır. Kur'an bu konuya **"Şüphesiz ki Allah katında en değerliniz en takvâlı olanınızdır."** [Hucurât, 49/13] âyetiyle vurgu yapar ve Allah katında önemli

bir yere sahip olmanın yolunun takvâ bilinciyle bir hayat sürmek olduğunu ifade eder. Buna göre iman ve amelimizin yani dinî inanç ve uygulamamızın yaratıcı katında bir değer ifade etmesi kalbimizde taşıdığımız dinî duygu ve düşüncelere bağlıdır. Bu da niyetlerimizin samimi bir şekilde Allah rızasını kazanmaya yönelik duygularla beslenmesi anlamına gelmektedir.

Mü'min bireyin en önemli hedefi davranışlarının ve eylemlerinin sonuç itibarıyla Allah tarafından kabul edilmesidir. Kur'an **"Allah sadece takva sahiplerinin amelini/davranışını kabul eder."**

[Mâide, 5/27] âyetiyle bu konuya vurgu yaparak yaptıklarımızın / fiillerimizin Allah tarafından değerli görülüp kabul edilmesini takvâ şartına bağlamıştır. Takvâ bilinciyle hareket eden insanların yaptıkları ancak Allah katında değer ve kabul görür. Çünkü Allah ile dostluk ve yakınlık kurmadan onun katında bir değer ve kabul bulmak mümkün değildir. Kur'an bu durumu **"Allah'ın dostları sadece muttakilerdir."** [Enfâl, 8/34] ve **"Allah muttakilerin dostudur."** [Câsiye, 45/19] âyetleri ile belirterek yaratıcının dostluğunu ve yakınlığını kazanmak için muttaki kul olmak gerektiğinin altını çizmektedir.

Söz konusu bu yakınlık ve dostluktan gaye yaratıcının sevgisini kazanmaktır. Kur'an Allah'ın sevgisini kazanmayı takvâyı bağlayarak şöyle buyurur: **"Muhakkak ki Allah, kendisine karşı gelmekten sakınan muttaki kim-**

بَلَىٰ مَنْ أَوْفَىٰ بِعَهْدِهِ وَاتَّقَىٰ فَإِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ

Hayır, öyle değil! Her kim ahdine vefa gösterir ve günah işlemekten

sakinirsa, bilsin ki Allah o sakınanları sever.

Âl-i İmrân Suresi - 76. Ayet

seleri sever” [Âl-i İmrân, 3/76; Tevbe, 9/4, 7]. Bu çerçeveden bakıldığında mü'min bireyin beklentilerinden birinin de Rabbinin yardımını elde etmek ve O'nun birlikteliğini sağlamak olduğu görülür. Kur'an **“Bilin ki; Allah kendisine karşı gelmekten sakınan muttaki kimselerle beraberdir.”** [Bakara, 2/194; Tevbe, 9/36, 123] âyetiyle bu duruma vurgu yapmakta ve yaratıcı ile birlikte onun yardımını elde ederek yaşam sürmenin tek yolunun takvâ olduğunu göstermektedir.

İnanmış kişinin en önemli beklentilerinden biri de Allah katında temize çıkmak ve hesabını güzel şekilde vererek cennete

yani ebedi mutluluğa kavuşmaktır. Kur'an **“Kendinizi temize çıkartmayın, Allah kendisine karşı gelmekten sakınan kimseyi en iyi bilendir.”** [Necm, 53/32] âyeti ile bu konuya işaret ederek ancak takvâ sahibi insanların Allah katında tezkiye edileceğini yani temize çıkarılıp cennete girebileceklerini bildirmiş olmaktadır. Bu nedenle mü'min bireyin temel hedeflerinden biri de güzel bir sonuç elde ederek ahirete geçmektir. Yine bu hedefin **“Razı edici güzel sonuç takvâya aittir.”** [A'râf, 7/128; Tâhâ, 20/132] ve **“Razı edici güzel sonuç muttakiler içindir.”** [Kasas, 28/83] âyetlerinin de belirttiği gibi muttaki kullara ait olduğunu görüyoruz. Yine

“Rabbinin katında ahiret ise ona karşı gelmekten sakınanlarındır.” [Zuhruf, 43/35] âyetiyle uhrevi yaşamın takvâ ile kazanıldığını anlıyoruz. Ayrıca **“Muhakkak ki bu bir öğüttür. Allah'a karşı gelmekten sakınanlar için elbette güzel bir dönüş yeri ve kapıları kendilerine açılmış olan Adn cennetleri vardır.”** [Sâd, 38/49] âyeti de bu noktaya vurgu yapmaktadır. Cennet yurdunda ikamet edebilmenin temel şartının takvâ olduğu bu şekilde anlaşılmaktadır. Yine takvânın en iyi ahiret azığı olduğunu Kur'an **“En hayırlı azık takvâdır.”** [Bakara, 2/197] âyeti ile ve nasıl bir ahiret elbisesi olduğunu ise **“Takvâ elbisesi, işte bu, en hayırlısıdır.”** [A'râf, 7/27] âyetiyle belirtmektedir.

Kur'an'da takvâ ile ilgili söz konusu edilen âyetlere bakıldığında fiillerimizden Allah katında sonuç alabilmenin en önemli şartının takvâ olduğunu ve bu nedenle de eylemlerimizin takvâ bilincini kazanmak için yapılmasının gerekli olduğunu anlıyoruz. Takvâli hareket edebilmek ise ihlâs ve ihsan ile eylemlerde bulunma kabiliyetine bağlıdır. Çünkü takvâ yani en üst seviyede kulluk yapabilmek en samimi ve en güzel duygu ve düşüncelere sahip olma ve en iyi düzeyde davranabilme ile doğru orantılıdır. Kısaca ifade edersek yaratıcıya karşı gerçekleştirme gayretinde bulunduğumuz kulluğumuzun seviyesi takvâ seviyemize bağlıdır.

Prof. Dr. İbrahim Işıtan

Tasavvuf Ana Bilim Dalı Öğretim Üyesi

Efendim

Adını anınca bile doluyor kokulardan gül, nergis
Sensiz efendim üstümüzde kara bulutlar, etrafımız sis
Kanadımız kırık efendim sensiz ümmet-i Muhammed öksüz, kimsesiz

Bir zamandı sokaklardan gelen ayak seslerin
Bir andı sohbetinle gönülleri fethedişin
Ebu Bekir'ine Sevr mağarasındaki serzenişin
Hz. Ömer'ini dizginleyişin

Bilemediler kıymetini, anlayamadılar değerini
Zaman geçip yaş aldıkça ahlar alır yerini
O zaman belki bilirler Allah'ın hakikatini

Uyan ey Nebi! Duy ümmetin sesini
Unuttular mı Mekke'nin fethini?
Unuttular mı şanlı ordunun zaferini?
Kalk ümmet! Üzme peygamberini.

Saliha Nur Akdağ
4/B-İ.Ö.

Ruhu Sızlar Nûr-i Muhammed

Gökten nida gelir kalpler ağlar
Ruhu sızlar nûr-i Muhammed
İslam ümmeti sözde kalmış
Unutmuş kardeşliği dilde kalmış
Ruhu sızlar nûr-i Muhammed
Ey İslam ümmeti! Uyan artık
İslam kardeşliğini belle artık
Bu kardeşlik ki Hz. Adem'den gelme
Sakın ola ki bu kardeşliği yere serme
Ruhu sızlar nûr-i Muhammed

Mehmet Akif Ağaoğlu
4/A-N.Ö.

Çizim: Başra Nur Elhan

İslâm Ahlâk Esaslarında Temel Kavramlardan Olan İyi ve Kötü Kavramlarının Toplumda Yanlış Değerlendirilmesi

Özet

Bu makalede, insanın davranışlarında hayatın her alanında yok sayılamayacak kadar kuvvetle yön veren dinen haram ve helal olarak geçen toplum açısından iyi ve kötü olarak adlandırılan terimlere bakış açımızı ele aldık. İnsan her zaman doğruyu savunamadığı gibi her zaman doğru yolda da ilerleyemez. İnsanın fıtratında yanlış meyil vardır nitekim insan ilerisini tahmin edemez ve kendini en doğru sanma yanlışlığına düşer. Bu makalede insanların neden bu yanlışlığa düşmüş olabileceklerinin sebeplerinin bazılarını sizlere sunacağız ve sorular üzerinde tartışarak sonuca varacağız.

Ahlaki olarak iyi ve kötü algısı nedir? Haramlar ve helaller, Müslüman'ın ve toplumun hayatına nasıl yön vermeli?

Peki hayatımızdaki iyi kötü dengesini sağlarken toplumun genel kabulü olan alışlagelmiş bir durum olduğu için akletmeden mi yoksa toplumun tepkisini öngörerek bir korku sebebiyle, 'el alem ne der' bakış açısıyla mı eylemlerimizi sezeriz?

Halk arasında insanları birbirine iyilik yapmaktan uzaklaştıran yanlış kalıplar nelerdir? Bu yanlış düşünceler insanların zihninde ve toplum nezdinde neler doğurur?

İyinin yaşanmaması ve kötünün yaşanmasının topluma ahlaki yansımaları nelerdir? İyinin olmaması ve kötünün yaygınlaşması toplumda hangi düzeni bozar? İnsanı iyi olma düşüncesinden uzaklaştıran yargılar, inanç eksiklikleri nelerdir?

Toplumda kendini dinle alakadar görmeyen, dinden kendini soyutlamış insanların bilinç dışı yaptığı hareketlerde, bilinçsizce ağızdan çıkan kalıplaşmış kelimelerde dinin kokusunu alırız. Bunun tersi de Müslümanlığı taşıyan fakat İslam dışı hayat tarzını çeşitli bahanelerle zihnine koyup İslam dışı şartlara uymayı kendine meşrulaştıran, belki bir hevesle hareket eden fakat Batı tarzı düşünmenin ona hiçbir faydası olmadığına farkında olmadan içinde bulunduğu dünya nehrinde can-u gönülden boğulma pahasına sürüklenen insanlarda görürüz. Bu tip Müslümanlar zihnen de-ğil madde n M ü s - l ü m a n l ı k rolüne bürünmüşlerdir. Bu kişiler Müslümanlığın gereğini bilip her türlü bilgisi olmasına ya da her türlü bilgiye ulaşabilecek durumda olmasına rağmen İslamî zihniyeti, düşüncesi eksik olan ve yaşadığı ortamdan, ahir zamanda

olduğundan bihaber insanlardır. İlkelerine ulaşmamış bir bilgi manzumesi hedefinden her an sapabilir.¹ Bir Müslüman bilgisini amele geçirip neyi neden yaptığını bilince yerleştirerek ibadetlerini eda ederse dünyada etken konumda rol oynayacaktır. Yaptığı hayır, iyilik üzerinde iğreti durmayacak ve yaptıklarından bir beklentiye girmeyecek, sırf kulluk amacıyla Allah'ın rızası ve rahmetle anılmak için eyleme geçecektir. Bu kişinin hayat çizgisini nasıl çizdiğiyle alakalıdır. Kimseyi bir davranışa zorlayamadığınız gibi zihnindeki bir düşünciyi de zorla değiştiremezsiniz. Bunu kişi kendine kendisi yapar. Yani demek istediğimiz iyi ve kötü algısını bir bina olarak görürsek kişinin inancı da bu binanın temelidir.² Kişi yaptıklarını zihnine giydirerek, elini ve kalbini aynı istikamet üzere konumlandırırsa yaptığı her iş, Allah rızası için yapılabilecek bir iş olmayı sürdürecektir.

Kötülüğün kıstası nedir? Kötülüğün ve iyiliğin kıstası nesneldir. Kötülük ve iyilik bize yararı dokunup dokunmaması bağlamında keyfi olarak değerlendirip hüküm vereceğimiz terimler olarak algılanmamalıdır.³

Peki bu kötülüğün çoğunlukta olduğu çağda, kötülüğün göze batırıldığı çağda, dünyada en çok

kötülüğün reklamı yapılırken kötülük iyiliğin kıyafetini giyip etrafta göğsünü kabarta kabarta gezerken Müslüman'ın tavrı, Mümin'in tavrı ne olmalı? Müslüman olduğunu savunan birinin etrafındaki kötülüğe bakıp kendi karakterinden, davasından kuşkuya kapılması, kendi doğrusundan feragat etmesi doğru mu? Müslüman'ın etrafına kendini kapatıp, kötülüğe batmadan ama iyiyi de savunmadan, kör bir şekilde İslam'ı yaşamaya çalışması ne kadar doğru ve ne kadar gerçekçi olacaktır?

Bu durumu anlamak için ilk olarak Peygamberimiz'in (s.a.v.) zamanında, kötünün savunulup kötüyü yapmayanın ayıplandığı bir zamanda sahabenin tavrına bakalım ki kendimiz için bir reçete yazabilelim.

İçinde bulunduğumuz çağ cahiliye çağıdır. Zihinlerin kirletildiği, akılların doldurulduğu nitekim basiretlerin bağlandığı bir çağdayız. İnsanlar, kendilerine dürüst olmadıkları için davranışlarının altındaki nedenleri daha çözmeden; hakikat aslında bir el uzatımı uzaklıktayken elini kaldırmaya mecali olmayan ve hatta hakikate ihtiyaç hissetmeyen insanların çokluğuyla çevrelenmiş haldeler. Bu durum olması gerekenmiş gibi empoze ediliyor. Bu yanılgı bizim de gözümüzü boyamak istiyor. Bildiklerinden farklı bir çıkış yolu olduğunun farkında olmadan oldukları mağarayı aydınlık sanarak mezara girenlerin sayısı belli değilken mağaranın karanlığıyla gözleri boyanmamışlar hangi yoldan gitmeli, nelerden vazgeçip neleri tercih etmeli? Vazgeçtikleriyle kazanacaklarını, tercih ettikleriyle kaybedeceklerini bir kefeye koyup hayatlarının her aşamasına hik-

met boyutuyla bakma basiretinde olmaları gerekiyor. Müslüman, bu durumda sahabenin Peygamberimiz'in (s.a.v.) ahlakına sarıldığı gibi Peygamberimiz'in (s.a.v.) ahlakına sarılmalıdır.

Mesela kum fırtınasına yakalanan bir insanın, fırtınanın dinmesini beklemeden yola sabırsızlıkla devam eden ve yolunu göremeyip yoldan sapabileceği gibi doğru olanın görülmesi için uygun hava koşullarının sağlanma gerekliliği baş gösterebilir. Eğer Müslüman bir yanılgıya kapılıp içindeki kum fırtınası dinmeden, iç dünyasını, maneviyatını beslemeden, bilgi birikimini sağlamlaştırmadan olaylara üstten bakarsa kendi inancı dışındaki herhangi bir akıma kapılması olasıdır. Fırtına biter nitekim Müslüman kendini bambaşka bir bataklıkta bulur. Bu çağda Müslüman'ın olabileceğinin de ilerisinde uyanık olması icap eder.

Müslüman haram olan bir davranışı yapmamak için başkalarının da bu davranışı terk etmesini bekleyemez. Müslüman kendi dışındaki hayatın ona dayattıklarını dikkate almadan Kur'an ve sünnetle yolunu aydınlatarak, başka gündemlere kaymadan, kendi gündemini belirleyerek İslam'ı başı dik, inatla ısrarla yaşar. Müslüman bunların ya-

nında harama, kötü davranışa yani şeytana düşmandır. Kişilere düşman değildir. Bu durum onun kendi inancını, başkalarına dayatmaya götürmez. Müslüman'ın kişilere düşman olmayıp insana merhamet penceresinden bakması kulağına karşısındaki insanın düştüğü günaha kendisinin de düşebileceğini fısıldamıştır. Bu durumda Müslüman karşısındaki insanla beraber kendisinin de aciz olduğunu her seferinde hatırlayacaktır. Böylece kendi aciziyetini başkasının günahıyla tefekkür eder.

İyi ve kötü göreceli mi yoksa evrensel midir? Bizim sonrasında davranışa dönüşecek her düşüncemizin altında hangi ilke olmalı ki doğru, göreceli olmasın? Dünyada başıboş olduğuna inanan insanlık iyiyi ve kötüyü aklıyla bulabileceğine inanabilir fakat şu gözden kaçırılmaktadır iyi-kötü algısı evrensel olmalıdır ki insanlığın bütününü kapsasın. İnsan çevreden gelen baskıdan dolayı, yaşayışından ve birçok nedenden kaynaklı aklıyla yanlış kararlar verebilir. İnsan kendini ahlâkın kaynağı olarak gördüğü takdirde evrensellik yitirilmiş olur. Akılla belirlenen ahlâk kuralları başkalarının çıkarına göre şekillenebilir. Öyleyse "evrensel" ve 'mutlak' olanı ortaya koyacak varlık, insan gibi duygularına göre dalgalanmayan, zamana göre doğruları şekillenmeyen, ruhî ve fizikî şartlardan etkilenmeyen aşkın bir varlık olmalıdır ki, o da ancak Allah'tır (Kılıç, 1992: 157- 159)⁴ Peki hayatımızdaki iyi kötü dengesini sağlarken bunları asıl uygulama amacımız nedir? Toplumun genel kabulü olan yani alışıl gelmiş bir durum olduğu için akletmeden yapılan davranışlar mıdır yoksa

toplumun tepkisini öngörerek bir korku sebebiyle, 'el alem ne der?' bakış açısıyla yapılan bir seçim midir?

İnsan dünyada yalnızca kendinden sorumlu değildir. Kişi yeryüzünde yapayalnız da olsa yaşadığı topluma bağlıdır. Bunu kabul edip sorumluluk sahibi olan insan içinde bulunduğu toplumun hassasiyetlerine riayet eder. Bu durumda insan içinde bulunduğu topluma hesap verme durumundadır. Bu mecburiyet, insanın hareketlerini sınırlandırır.⁵ Bu mecburiyet insanı, toplumun isteklerine göre hareket etmeye zorlar. **"Sizler amel ediniz. Yaptıklarınızı Allah, Resûlü ve bütün mü'minler görecektir"** (Tevbe 9/105) ayetinde "bütün mü'minler görecektir." ibaresi kişinin topluma karşı sorumluluğunu ifade eder.

Topluma göre şekillenmek ayrıdır, topluma saygı duymak ayrıdır. Birey kendini tamamen silerek toplumun görüşüne, dayatmasına uymamalıdır fakat toplumun hassasiyetlerini de yok sayamaz. Ahir zamandayız, toplumda her daim doğruya çağırılar çoğunlukta olmaz.

Toplumun isteği bireyin yararına olmayabilir. Toplum dar görüşte olup kendi doğru bildiğini dayatabilir. Bireyin aldığı bir karar toplumun görüşünün dışında ise

birey kendi kararının arkasında durmalıdır. İçinde yaşadığı toplumun ona yükledikleriyle başa çıkmak durumunda kalabilir. Aynı azalarıyla birlikte ahirette yaptıklarını savunacağı gibi dünya hayatında da kendi kararlarının arkasında durup bedelini ödemelidir. Sonuçta her insan yalnız haşrolacaktır.

Sürü psikolojisiyle de davranmak doğru değildir. Hayatta bazı insanlar vardır, yalnız haşrolacağından bihaber hayatlarının sorumluluğunu çevrelerine vermiş, toplumun ağzından hayatı yaşarlar. Ona ne kadar yaşamak denirse! Ne yaptığından haberleri olmayarak 'yap' deneni yapmış, 'yapma' denenden feragat etmişlerdir. Onlar hayatta hiçbir ideali olmayan insanlardır.

Toplumda ahlak düzeni bozulmuşsa kimse birbirine ilgi duymayıp davranışlarını nezaketle uyarmazsa toplumun arasındaki samimiyet bozulur ve sokaklar ahlaksız davranışlarla dolmaya mahkûm olur. Kötü olan alenen yapılmaya başlar. İnsanlar yapılanlara sessiz kaldıkça haram toplumun genel kabulü olur. İyinin neden tercih edildiği unutulmaya başlar ve haramı yapanlar yaptıklarını bir kılıfa uydurmaya çalışır. Ancak uğraşları bir ipte yürümeye çalışan tecrübesiz kör bir cambaza benzer.

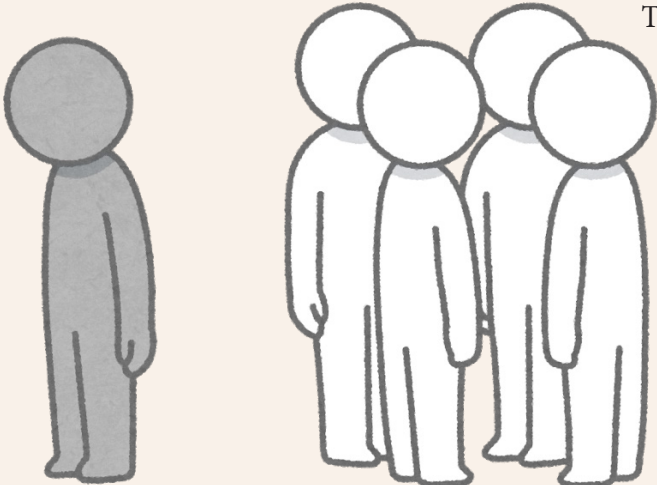
Toplum bireyden oluşur.

Birey kendi alışkanlıklarını en iyi seviyeye getirdiğinde toplumdaki ahlakilik seviyesi yükselir. Bir yapbozun parçaları gibi birey düzene girdikçe toplum tamamlanacaktır. Bu din ile olacak, insanın alışkanlıkları bir düzen

dahiline oturacak ve toplum kendi düzenini kuracaktır. Kişinin iradesi içerden bir ateş gibi yakılacak ve dışarda toplumun düzeniyle harlanacaktır. Çünkü toplum bir bütündür ve herkes birbirini etkiler. Bunun aksi iddia edilemez.

Toplum içinde, ortak kabul görmüş ama söze dökülmemiş ahlaki kuralları vardır. Şu zamanda bu kurallara riayet edilmediğinden, bunları yapmak keyfiyete, bireyin kendi nefsanî arzularına kaldığından toplumsal çatışmalar yaşanmakta ve toplum kendini ayırtırmaktadır. Bireysellik sebebiyle toplumun bütünlüğü arka planda kaldığında, şimdiye kadar toplumu ayakta tutan değerler ayaklar altına alınacaktır. İnsanların kendi istekleri her şeyin üstüne çıkacak geçmişlerinin kayıtlı belleğinin dışına çıkıp yarın yokmuş gibi yaşayacak ve özendiklerine bir benlikleri yokmuşçasına tutunacaklardır. Aynı kesilecek ağaca yuva yapmak gibi cahil, yarını olmayan bu toplum sonunda kendi evlerinden de olacaktır. Aslında evlerini ateşe veren de bizzat kendileridir. Önceki insanlar iyilik hikayelerini belki nedenini bilerek belki bilme-

yerek yaymışlar, anlatmışlardır. Allah da bu nedenle Kur'an-ı Kerim'de öncekilerin hikayelerini anlatarak insanları, yüksek mertebedeki insanların enerjilerine çekmektedir. Bu çağda insanlar televizyonla sosyal medyayla hayatlarını başkalarına emanet ediyorlar. Kötüyü izleyen, kötü insanların davranışlarına sürekli maruz kalan zihnin dikkati dağınık ve gücü tükenir. Aptallık bulaşıcıdır. Bu yüzden haberlere sürekli maruz kalan insanın akli karışacak ve hakkaniyeti körelecektir.⁶ Olması gereken insanların, doğrunun peşinden giden insanların hikayelerini dinlemeleridir. Hikayeleri geçmişteki deneyimlerle ilişkilendiriyoruz. Dinlediğimiz veya okuduğumuz hikayeler kendimizi daha iyi anlamamızı sağlıyor, başkalarının hikayeleri bize derinlerdeki varlığımızı tanımada yardımcı oluyor. Kur'an-ı Kerim'de okuduklarımız da bize bunları sağlıyor.

Misal vermek gerekirse Zülkarneyn kıssası, Ashab-ı kehf kıssası, Hz. Musa ve Hızır kıssası, Fil kıssası, Hz. İbrahim'in putları kırması, Hz. İbrahim'in ateşe atılma kıssası, Fi-

ravun, Hâmân, Karun, Belam'ın hikayeleri ve çıkarılacak dersler. Kur'an-ı Kerim'de biz Müslümanlara Yahudiler ve Hristiyanlarla ilgili birçok bilgi verilir ki onlara benzemeyelim. Kur'an-ı Kerim'de birçok hikaye geçer ki öncekilere uyulmuş ve öncekilerin hatalarından ders çıkarılmış.

İnsanın fiillerini toplum tamamını şekillendirmesede kısmen şekillendirir. Tamamen toplum şekillendirseydi insanın seçimleri göreceli olurdu. İnsanı din şekillendirmedir ki her rüzgâra göre iyi kötü dengesi değişmesin. Bir insanı toplumun olmadığı bir ortamda iyiye yönlendirecek olan ne olacaktır? İnsanın içinde yer alan vicdan, Allah'ın şeriatını hayata geçirecektir. Burada geçerli olacak olan, kişinin kendi vicdanı olmalıdır. Bu dengeyi kendi içinde oluşturacak olan toplumda, kimse kendi dışındakine odaklı olmayacağı gibi herkes kendi vicdanına, kendi nefesine çekidüzen verecektir. Toplum sanki anlaşmışçasına bir düzen içinde olacaktır. Kanunlar, insanların belirlediği kurallar olduğu için yaradanın koydukları gibi değildir. Açığı vardır,

eksiği vardır. Çünkü insan yapımıdır. İslam üzere olmayan kanunların cezalandırması kısıtlıdır. Açıkta yapılan kötülükleri cezalandırır, gizli yapılanları cezalandıramaz. İnsanı en iyi Allah tanır. Nasıl yönetileceğini de Allah belirlemiştir. Kanunlar, niyet sorgulamaz fakat ahlaki kanunlar, fiillerden çok niyete bakar. Anlaşılmalıdır ki insanın ihtiyacı olan baskıyla yönetilmek değil, kendi kendini yönetip dinin ona verdiği bilinçle vicdanının ona yön vermesine izin vermesidir. **“İnsanlar sana fetva verse de, sen yine de kalbine danış!”** (Dârimî, Büyû, 2) hadisi vicdanın önemini vurgulamaktadır. Bu vicdan günahlarla kirlenmemiş, susturulmamış bir vicdan olmalıdır. Dünyada herkes temiz bir vicdanla dolaşmamaktadır. Dinde vicdan ne kadar önemli olsa da buradan anlarız ki vicdan da kirlendiğine göre ahlaki ilkelere kontrol mekanizması değildir. Onun için vicdan da ahlâka tek başına yeterli bir kaynak olamaz. Vicdanla doğruyu bulmayı amaçlayan kişi kendi benliğini yüceltmedikçe ahlâkı vicdanının eline bırakamaz. Kişi kendi acziyetini keşfettikçe ne olacaktır peki? İnsan hiçbir şeye ka-

dir değildir. İlk olarak bu gerçeğin farkında olmalıdır. Sonrasında yaradanını bulacaktır. Müslüman kişi ise vicdanla kendi suçunu açıklayıp dünyada cezasını çekmeyi isteyerek günahını ahirete bırakmak istemez. Dünyada iken yaptıklarından ve yapacaklarından temizlenmek için Allah'a ölünceye kadar yalvarır durur. **Kimse bil-mese de suçlarını Allah'ın bilmesi onun için yeterlidir.**

Hukukun adaleti sağlamadığını gördüğünde ahiret inancı olanlar, hukukun üstünde bir kanun koyucu olduğunun farkında olarak haklarının bu dünyada olmasa da öbür dünyada verileceğinin bilincindedirler. Bu onları iyiyi yapmaya götürür. Farkındalardır ki onların her hareketini yazan melekler vardır. Her zaman yanlarında olan Rableri vardır. Dünyada iyilik yapanlar her zaman ödüllendirilmese de Müslüman bilir ki iyilik yaparsa Rabbini memnun edecek. Rabbini memnun edince de Rabbi ona hem dünyada huzurla hem ahirette cennetle mükafatlandıracaktır. Önemli olan Allah'a kimin daha iyi kulluk edeceğidir.

Ahiret inancı bulunmayan ve Allah korkusu olmayan kişiler iyiliğin onlara uzun vadede kazandıracaklarından bihaber, iyilik yapmak için bir neden bulamayarak kendi nefsi arzularının peşinde koşarlar. Bu kişilerin korkacakları hiçbir şey yoktur. Onlar nefislerine tapınmaktadırlar. Dünyada mutluluk arayışıyla etrafını gözler durur fakat bu kör birinin etrafa bakışı gibi nafile bir çabadır. **Kör ile gören bir olur mu?** Aradığı mutluluğun dünyada olmadığını farkında olmadan aranıp duran kişi ancak Allah'ın kullarına

hizmet edip Rabbini memnun ederek mutlu olabileceğinden bihaberdir. Onlar kıyamet günü kör haşrolacaklardır.

Kişinin ahiret inancı yoksa ya kişi adaleti kendi eliyle sağlamaya çalışacak ya da bu durumdan yakınıp dünyayı boş verecektir. Dünyada yalnızca kendi nefsini doyuracak ahirete hem inanç yönünden hem amel yönünden bir şey bırakmayacaktır.

Halk arasında insanları birbirine iyilik yapmaktan uzaklaştıran yanlış kalıplar, yargılar ve inanç eksiklikleri nelerdir? Bu yanlış düşünceler insanların zihninde ve toplum nezdinde neler doğurur?

'İyilikten maraz doğar.' sözü sabırsız ve tek boyutlu yaşayan insanların uydurduğu bir galat-ı meşhurdur. **İyilikten ancak iyilik doğar.** Çünkü iyilik, yanında şükretmeyi, dostluğu ve çalışkanlığı getirir. Her iyilik başka bir iyiliğe yol verir. İyiliğin can damarı ise dürüstlüktür. Doğru sözdür. Yalanla iyilik yapılmaz yapılsa da bundan hayır gelmez. Başka zararlara sebep olur.

İyilik; kişisel saydamlık, beklentisizlik, karşılık beklemezsizin sunulan bir adanmışlık ve de her oluşu hayra yoran bir teslimiyetle karakterizedir. İyiliğin düşmanı ise; maruz kaldığımız kötülükler veya engellenmişliklerimizdir. Düş kırıklıklarıdır. Karamsarlıktır. Pes etmektir. Ayrıca mazeretler uydurmaktır ve de sorumluluklarımızı ertelemektir.

Bu ve bunun gibi iyiliği yanlış anlatan, insanları iyilikten uzaklaştıran yargılar, insanların inançlarıyla

aralarına bir set çeker. İnsan biraz da bilgisizse bu yanılgılara kanar. Kişi bu yanılgı uykusundan uyanmadığı müddetçe İslam'ı tam teslimiyetle yaşayamayacaktır. Nitekim bu yanılgıdan uyandığı an dünyaya dininin baktığı mertebeden bakmaya adım atmış olacaktır.

Sonuç

Ahlâkî ilkelerin belirlenmesi, önemlidir. Fakat ondan daha öncelikli olan bu ilkelerin hayata nasıl geçirildiğidir. Teorik bilginin tam anlamı ve kurucu usulleri amelsiz anlaşılmaz. İnsanlarda şu zamanda doğruyla ilgili bilgi olmasına rağmen uygulamada eksiklik vardır. Yani anlarız ki doğruyu bilmek uygulamayı beraberinde getiremeyebilir. Yukarda bahsettiğimiz gibi insanlar ahlaklı olmaya kendilerini ikna edemeyebilirler, bir karşılık almamaları sebebiyle. İnsanın bu ameli yapmasının bir itekleyici gücü olmalı ki insan kendi konfor alanından çıkıp hayatını kendi fark etmeden de olsa İslam ile bir düzen içine koysun. İnsanın kendi kendine bu düzeni sağlaması zordur. Bu düzen ancak Allah'la bağın kuvvetli olmasıyla oluşabilir. Ra'd Sûresi 28. ayette geçtiği gibi **'Bunlar, iman edenler ve Allah'ı zikrederek gönülleri huzura kavuşanlardır. Bilesiniz ki gönüller ancak Allah'ı zikrederek huzura kavuşur.'**

1 Özdenören, R., *Müslümanca Düşünme Üzerine Denemeler*, İstanbul: İz Yayıncılık, 1985, 91.

2 Yusuf Güneş, "İslâm Ahlâkının Temel Özellikleri", *Ekev Akademi Dergisi*, Yıl: 15 Sayı: 49 (Güz 2011).

3 Özdenören, *Müslümanca Düşünme Üzerine Denemeler*, 84.

4 Güneş, "İslâm Ahlâkının Temel Özellikleri".

5 Güneş, "İslâm Ahlâkının Temel Özellikleri".

6 Payot J., *İrade Terbiyesi*, İstanbul: Ediz Yayınevi, 2018, 59-60.

Şeymanur Yılmaz

4/B-N.Ö.

Kadruja Yansuzanlar

Hacer Akgöz
3/B-N.Ö.

UYAN!

Özgürlük neydi üstadım?
Bombaların altında dökülen yaşlar mı?
Mide bulandırıcı kahkahalar mı?
Neydi özgürlük üstadım neydi?
Zaman çok değişti hem de çok
Artık müslüman müslümanın kardeşi
Cümlesi bile yok
N'oldu bize?
Bir zamanlar,
Selahaddin Eyyubi'nin at koşturduğu topraklarına
Şimdi bombalar yağıyor, karış karış vatanına
Dünya devam ediyor, keyifle seyrediyorlar
Bir mukaddes şehrin yok oluşunu,
Hiçbir şey olmamış gibi
Uyuyorlar mı müslümanlar?
Farkında bile değiller mi yoksa?
Uyuyup uyumadıklarının...

Sultan Aktay
2/B-N.Ö.

VÂVEYLÂ

İnsan üzüyor ne acı
Bir yandan yürek çılgılığı
Diğer yandan yükselen mazlum âhı
Acılar çığ gibi yıkıyor insanı.

Bu yüzyılın kavgası nedir bilmem
Sanki iki buçuk metrelik toprağa gömülmeyecek mi insan?
Şeytan bile kenara çekilmiş izliyor
Şaheserine bakıp boynuz kulağı geçmiş diyor.

Toprak ne siyah ne kahverengi kan gibi kırmızı
Bir koku geliyor çürümüş insanlıktan
İnsan sağır ve dilsiz bu büyük katliamdan
Bir tebessüm var gözlerini kapatmış çocukta
Sanki kurtulmanın sevinci var bu zalim dünyadan.

Vesile Çokbilir
4/B-N.Ö.

SEYFULLAH UNVANI ALAN MEŞHUR SAHÂBİ: HÂLİD B. VELÎD

Hâlid b. Velîd, 583-587 yılında Mekke'de doğmuştur. Babası Velîd b. Mugîre, annesi Lübâbe es-Suğ-râ'dır. Mahzum kabilesine mensup olan Hâlid b. Velîd, doğumundan sonra yetiştirilmek üzere bir aileye verildi. Beş altı yaşına gelinceye kadar orada kaldı. Daha sonra Mekke'ye ailesinin yanına döndü.

Hâlid b. Velîd, babasının kontrolünde bir asker olarak yetiştirildi. Bu yüzden ata binmeyi, ok kullanmayı, mızrak atmayı, kalkan ve kılıç kullanmayı, süvari birliklerini kontrol altında tutmayı öğrendi. Ara sıra bazı bölgelere giderek ticaret kervanlarıyla da meşgul olmuştur.

Mahzum kabilesinin ve ailesinin izinden giderek İslam'a karşı aşırı derecede düşmanlık beslemiş ve Rasulullah'a (s.a.v) ve müslümanlara karşı da açıkça düşmanlık etmiştir. Bedir Savaşı'nda Mekkelilerin safında müslümanların karşısında yer almıştır. Fakat asıl varlığını Uhud Savaşı'nda duyurmuştur. Müşrik süvari birliğini komuta eden Hâlid b. Velîd, okçuların yerlerini terk ettiğini fark ederek İslam ordusuna arka taraftan saldırmış ve savaşın neticesini Medineliler aleyhine değiştirmiştir. Hende Savaşı'nda da müşrik ordusunun başında bulunmuş, hendeği aşmaya çalışmış fakat bir sonuç alamamıştır.

Hicretin 6. Yılında (628) umre yapmak niyetiyle yola koyulan Rasulullah (s.a.v) ve müslümanlar,

Hudeybiye'ye kadar geldiğinde, Kureyş, Rasulullah (s.a.v) ve müslümanları Mekke'ye sokmak istememiş, 200 kişilik bir süvari birliği hazırlayarak Hâlid'in kumandasında göndermişlerdir. Kureyşlilerle çarpışmak istemeyen Rasulullah (s.a.v) ve müslümanlar yollarını değiştirmişler ve Hudeybiye'ye kadar ilerlemişlerdir. Nihayetinde Hudeybiye'de Barış Antlaşması yapılmıştır. Hudeybiye Antlaşması'ndan bir yıl sonra Umretü'l-kazâ niyetiyle Mekke'ye gelen Rasulullah'la (s.a.v) karşılaşmak istemeyen Hâlid b Velîd, şehri terk etmiştir. Daha önce müslümanların arasına katılan kardeşi Velîd, Hâlid'i bulamayınca bir mektup bırakmıştır. Bu mektupta Rasulullah'ın (s.a.v) kendisini sorduğunu ve şu sözleriyle "**Hâlid gibi bir insanın İslam'ı tanımaması ne tuhaf!**

Keşke o, gayret ve kahramanlıklarını müslümanların yanında müşriklere karşı gösterseydi; bu kendisi için çok daha hayırlı olurdu. Biz de onu başkalarına tercih ederdik." dediğini bildirdi. Hâlid, mektubu okuduktan sonra müslüman olmaya karar vermiştir.

Hâlid b. Velîd, yolda Osman b. Talha ve Amr b. Âs ile karşılaştı ve birlikte Medine'ye gidip muhacirler arasına katıldılar. Onların İslam ile şereflenmelerini, Rasulullah (s.a.v) ve sahabileri sevinçle karşılamışlardır. Hâlid b. Velid, Rasulullah'tan (s.a.v.) kendisi için dua talep edince Rasûl-i Ekrem Efendimiz "**Allahım! Daha önceki yaptıkların dan dolayı Hâlid'i bağışla!**" diye duada bulunmuştur.

30x100 cm Minyatür: Ferhat Akıl

Hâlid b. Velîd'in kılıcının minyatür çizimi

Hâlid b. Velîd'in Humus'ta bulunan türbesi.

Hâlid, müslüman olduktan sonra Rasulullah'ın (s.a.v.) emrinde, sohbetinde bulunmuş ve birçok askeri başarı elde etmiştir. Onun müslüman olarak katıldığı ilk savaş Mu'te Savaşı'dır. Savaşta üç komutanın arka arkaya şehit olması üzerine İslam ordusunu Bizans ordusundan kurtaran Hâlid b. Velîd, başarılı bir hareket göstermiştir. Bu başarısından dolayı Rasulullah (s.a.v), Hâlid b. Velîd'e "**seyful-lah**" (Allah'ın kılıcı) unvanını vermiştir.

Hâlid, 630 yılında Mekke'nin Fethi'nde İslam ordusunu komuta etmiş ve Safvân b. Ümeyye'nin kontrolünde olan Kureyş birliğini kısa bir zamanda yenerek şehre girmiştir. Fetihden sonra Resulullah'ın (s.a.v) emri ile Uzza putunun yıkımını gerçekleştirmiştir. Daha sonra Huneyn Savaşı'na katılan Hâlid, çarpışmadan yenilerek kaçan Taiflilerin izini sürmekle görevlendirilmiştir.

Hâlid, Rasûlullah'ın son seferi olan Tebuk Seferi'ne de katılmıştır. Rasulullah'ın (s.a.v) emriyle bir askerî birlikle Dûmetü'l-cendel'e gönderilmiş, bu görevi de başarıyla tamamlamıştır. Daha sonra Necran'a giderek orada yaşayan Hâris b. Kâ'b kabilesini Müslüman olmaya çağırmıştır.

Hiz. Ebu Bekir'in (r.a.) halifeliği döneminde yapılan fetih hareketlerinde de Hâlid b. Velîd'in ismi çokça zikredilir. Hiz. Ömer'in halifeliğinde başkomutanlık görevinden azledilen Hâlid b. Velîd, ömrünün kalanını Humus'ta geçirmiş ve 642 yılında burada vefat etmiştir. Kabri bugün Humus'tadır.

Bir Anekdot

Abdulfettâh Ebû Gudde, meşakkatli bir yolculuk ile Hindistan'a gittiğinde Şeyh Nânotevî kendisine:
- "Hâlid b. Velîd 120 savaşa katılmış ve şehadeti çok istemiş olmasına rağmen neden şehit olmadı?" diye sordu. Ebu Gudde "bilmiyorum" deyince Nânotevî sorusunu kendisi şöyle cevaplandırdı:
- "Çünkü Rasûlullâh ona Allah'ın kılıcı lakabını verdi. Eğer Hâlid savaşta şehit olsaydı, insanlar "Allahın kılıcı kırıldı" diyeceklerdi. Allah'ın kılıcı ise ebediyen kırılmaz. Bundan dolayı o yatağında vefat etti."
Bunun üzerine Ebû Gudde kendini şöyle demekten alamamıştır:
"Vallahi sadece bu bilgi için Hindistan'a gitmeye değer!"

Çiğdem Çiçek Kaya
3/B-İ.Ö.

TİMAV BAŞKANI DR. SAMİ BAYRAKCI İLE HASBİHAL

Merhabalar muhterem hocam! Fakülte'deki görevinizle birlikte Türkiye İmam Hatipliler Vakfı Başkanlığı'nı deruhte etmektesiniz. Bugün ülkemizdeki İmam Hatip okullarının genel durumunu nasıl değerlendirirsiniz?

Türkiye'nin eğitim sisteminde önemli bir yere sahip olan İmam Hatip liseleri ve ortaokulları, nakli ve akli, şer'i ve mer'i ilimlerin birlikte verildiği nitelikli eğitim kurumlarıdır. Bu okulların misyon ve vizyonu, topluma ahlaki değerlerle donanmış, dini bilgi ve bilince sahip bireyler yetiştirmek; öğrencilerine modern eğitim yöntemleri ve akademik müfredatla desteklenen bir eğitim sunarak akademik başarı imkânı sağlamaktır.

Bu manada okullarımızın misyonunu şöyle ifade edebiliriz: İmam Hatip okullarının misyonu, temel olarak öğrencilere İslam'ın öğreti ve değerlerini ka-

zandırmak, onları ahlaki ve etik açıdan donanımlı bireyler olarak yetiştirmek, akademik alanda başarılı olmalarını sağlamaktır. Bu itibarla misyonunun temel bileşenleri şunlardır: Dini eğitim ve şuur, ahlaki erdemler, akademik başarı, toplumsal sorumluluk ve hizmet sevdası, kültürel ve sanatsal gelişim.

İmam Hatip okullarının vizyonu, ulusal ve uluslararası düzeyde tanınan ve tercih edilen saygın eğitim kurumları olmak, öğrencilerini hem dini hem de akademik anlamda hayata en iyi şekilde hazırlamaktır. Bu itibarla vizyonunun temel bileşenleri de şunlardır: Kaliteli eğitim, küresel bir perspektif, bilim ve teknoloji, inovasyon ve araştırma, kültürel ve içtimai liderlik.

Peki, bu vizyon doğrultusunda İmam Hatip okullarında okuyan öğrencilerin ahlaki gelişiminde ne gibi farklılıkların meydana gelmesi beklenir?

İmam Hatip okullarının temel amaçlarından biri, öğrencilerin ahlaki ve manevi gelişimini sağlamaktır. İmam Hatip okullarımız, öğrencilerine sunduğu ortam ve imkânlarla onları dini ve manevi açıdan geliştirirken diğer taraftan akademik başarılarını artırarak onları yarının dünyasına hazırlamaktadır. Biz bunu “**çift kanatlı**” tabiriyle ifade ediyoruz.

İmam Hatip okullarındaki öğrencilerimiz akademik gelişimlerini en güzel şekilde tamamlamaktadır. Ki bunun en güzel örnekleri son yıllarda LGS ve TYT-AYT sınav sonuçlarına yansımaktadır. Hem lise hem üniversite sınavlarında İmam Hatiplerimiz önemli oranda Türkiye dereceleri çıkarmakta, kitlesel başarı anlamında da yüksek bir oranı yakalamaktadır. Akademik anlamda Türkiye birincileri çıkaran, ilk yüzde, ilk binde önemli derecelerde eden ve yüksek puanlarla nitelikli okullara yerleşen İHO ve İHL öğrencilerimiz aynı zamanda dini, ahlaki, manevi eğitimlerini de hem öğretmen-öğrenci ilişkisi içinde hem de akran eğitimi içinde alabilmektedirler. Toplumsal sorumluluk sahibi, dini şuur seviyesi yüksek, aile ve toplum ilişkileri güçlü bireyler yetiştirme potansiyeline sahip olmaları İmam Hatip okullarımız için önemli bir avantajdır.

Okullarımızın affına sığınarak Hacıveyiszade Mustafa Kurucu hocamızın bir sözünü burada nakletmek istiyorum. Hocamız: “**İmam Hatip’in ön kapısından giren bir merkep arka kapısından çıktığında o merkebin huyunda düzelmeler olur.**” diyor. Ben bu sözü, İmam Hatip okullarımızın öğrencilerimize sunduğu atmosferin manevi gücü şeklinde yorumluyorum. İmam Hatip okullarımız, öyle bir manevi-yata sahip ki, bu atmosfer o kapıdan giren herkesi çekim alanına alıyor ve farklılaştırıyor.

Elbette bu değişimde okullarımızda görev yapan hocalarımızın büyük emekleri var. Peki, İmam Hatip okullarında eğitim veren ilahiyat mezunu hocalarımızın mesleki donanım ve yeterlilikleri hakkında neler söylersiniz?

İmam Hatip okullarımızda eğitim veren ilahiyat mezunu hocaların mesleki donanım ve yeterlilikleri, eğitim-öğretim sürecinin kalitesi ve öğrencilerin ahlaki, dini ve akademik gelişimi açısından büyük önem taşır.

İlahiyat mezunu öğretmenlerin İmam Hatip liselerindeki rolü, öğrencilere dini ilimlerin doğru ve etkili bir şekilde aktarılması, ahlaki değerlerin kazandırılması ve talebelerin genel eğitimlerinin desteklenmesini ihtiva eder. Bu nedenle ilahiyat mezunu öğretmenlerin mesleki yeterliliklerini değerlendirirken pedagojik bilgileri, ilmi kıfayetleri, iletişim becerileri, ahlaki ve etik tutumları gibi çeşitli başlıkların tek tek incelenmesi gerekmektedir. Aşağıdaki hususlarda ilgi, bilgi ve beceri sahibi olmayan bir öğretmenin mesleki bakımdan yeterli olduğunu söylemek son derece güçtür.

Bu manada birinci başlıkta pedagojik bilgi ve yeterliliği zikredebiliriz. Bu başlık; öğrenci psikolojisini, eğitim yöntemlerini ve sınıf yönetimi becerisini içerir.

İmam Hatip lise ve ortaokullarında iletişim becerileri ve etkileşimi yüksek hocalara ihtiyacımız var. Bu manada **em-pati kurma kabiliyeti ve anlayışı güçlü, etkili dinleyebilen, açık ve net iletişimi kurabilen öğretmenlerimiz çok da verimli görevler icra edebiliyor.**

Öğretmenlerimizin İslami ilimlerdeki yetkinlikleri de çok önemli. **Zira gençlerimiz çağın ruhuna İslam'ın mesajlarını en uygun şekilde aktarabilen öğretmenlerle daha güçlü ilişki kuruyorlar.** Bu bağlamda da öğretmenlerimizin hem geleneğin kodlarını hem de bugünün şartlarını iyi okuyabilmeleri önem arz ediyor.

Diğer taraftan öğrencilerimiz öğretmenlerin söylem ve eylem tutarlığına özellikle dikkat ediyorlar. Ahlaki erdemler açısından öğretmenlerden tavizsiz bir dürüstlük ve adalet, saygı ve hoşgörü, sosyal sorumluluk bilinci bekliyorlar. **Söylemleri eylemleriyle örtüşen öğretmenlerimiz öğrencilerin gönülleri ni fethedebiliyor.**

Son olarak sürekli mesleki gelişim içinde ve yeniliğe açık olma başlığını zikredebiliriz. **Akademik araştırmalar, teknoloji kullanımı ve yenilikleri takip etme, sürekli olarak mesleki açıdan güncel kalabilme gayretinde olan öğretmenler, öğrenci tarafından önemseniyor, dikkate alınıyor ve söyledikleri etkili oluyor.**

Veliler çocuklarının eğitimi için imam hatip okullarını neden tercih etmeliler ve bu okullardan beklentileri nelerdir?

Velilerimiz; dini eğitim, ahlaki gelişim, akademik başarı, toplumsal sorumluluk, kültürel ve sanatsal gelişim, eğitim kalitesi, öğretmenlerin niteliği gibi çeşitli nedenlerle çocuklarının eğitimi için İmam Hatip okullarını tercih etmektedirler.

Velilerimiz, öncelikle çocuklarının dini bilgi ve bilinçlerinin artması adına İmam Hatip okullarını tercih etmektedirler. Nitekim İmam Hatip okulları, özgün müfredatıyla öğrencilerin İslam'ın temel öğreti ve değerlerini öğrenmelerini sağlamaktadır.

Veliler, ayrıca çocuklarının dürüst, adil, yardımsever ve sorumluluk sahibi bireyler olarak yetişmesini arzu ettikleri için İmam Hatip okullarını tercih etmektedirler.

Çocuklarının akademik başarıları da veliler tarafından ziyadesiyle önemsenmektedir. İmam Hatip okullarımızda, dini eğitimin yanı sıra fen bilimleri, sosyal bilimler ve dil eğitimi gibi alanlarda da kaliteli, nitelikli bir eğitim imkanı sunulmaktadır.

Velilerin önemsedikleri başlıklardan bir diğeri olan kültürel ve sanatsal faaliyetler konusunda da özellikle musiki programı uygulayan İmam Hatiplerimiz başta olmak üzere okullarımızda önemli hizmetler ve faaliyetler yürütülmektedir.

Son olarak velilerin belki de en çok önemsedikleri başlıklardan biri çocuklarının güvenli ve disiplinli bir eğitim ortamında yetişmeleridir. Bu açıdan da İmam Hatip okullarımız, idareci, öğretmen, veli ve öğrenci iş birliği ile diğer okullara nazaran daha nezih ve samimi bir eğitim ortamı temin etmektedir.

Bir de uluslararası imam-hatip liseleri var. Bu liselerin önemi nelerdir?

Uluslararası İmam Hatip Liseleri, Türkiye'deki İmam Hatip liselerinin uluslararası öğrencilere de hizmet vermesi amacıyla kurulmuş, yerleşik müfredatının yanı sıra dil öğrenimi ve entegrasyon programlarıyla temayüz etmiş eğitim kurumlarıdır. Bu okullar, İslam'ın temel öğreti ve değerlerini uluslararası bir perspektifle sunarken öğrencilere dünya standartlarında bir eğitim sunmayı hedeflemektedir.

Bu okulların diğer İmam Hatip Liselerinden en önemli farkı uluslararası bir öğrenci profiline sahip olmalarıdır. Onlarca ülkeden yüzlerce öğrencinin birlikte eğitim gördüğü bu okullarımızda küresel bir öğrenci kitlesi ile kültürel zenginlik atmosferi içinde eğitim verilmektedir. Bu okullarımızda yabancı dil eğitimleri aynı zamanda organik bir süreç dönüşmekte, Türkçe ile birlikte öğrencilerin konuştukları kendi dilleri sınıf ve okul arkadaşları tarafından doğal bir öğrenme ortamı da oluşturmaktadır. Ayrıca bu okullarımızda kurulan milletlerarası dostluklar, ümmet olmanın hazzını yaşamaya vesile olmakta, uluslararası kültürel, ticari, ilmi iş birliklerini desteklemektedir.

Son olarak birbiriyle bağlantılı iki soru ile Sbitirmek istiyoruz hocam. Birincisi istihdam amacı olmaksızın marka değeri yüksek imam hatip okullarının ilahiyat hoca ve öğrencilerinden beklentileri; ikincisi ise İlahiyat mezunlarının önemli istihdam alanlarından biri olan imam hatip lise ve ortaokullarının daha iyi duruma gelmesi için

ilahiyat öğrencilerinden neler bekledikleri? Bu hususta neler söylersiniz?

Marka değeri yüksek İmam Hatip okullarımız, eğitim kalitesi, akademik başarısı, kültürel ve sosyal faaliyetleri ve dini eğitim ile öne çıkan prestijli eğitim kurumlarımızdır. Bu bağlamda İmam Hatip okullarının bir üst mertebedeki akademik temsilcileri hüviyetini haiz ilahiyat hoca ve öğrencilerinden beklentileri arasında en başta rol model olma vasfına sahip olmaları gelmektedir. Zira öğretmenlik, sadece bir meslek olarak icra edilebilecek bir iş değildir. Öğretmenlik bir hayat tarzıdır. Bu açıdan İmam Hatip okullarında öğretmenlik yapacak adayların, öğrencileri öncelikle hayat tarzlarıyla etkilemeleri gerekmektedir. Temsil kabiliyetlerinin güçlü olması, hem öğretmenimizin işini kolaylaştıracak hem de öğrencimiz için daha büyük fayda üretecektir.

Bir başka başlık olarak akademik, ilmi birikim ve çalışma disiplini güçlü öğretmenlere ihtiyacımız bulunmaktadır. Biraz önce de zikrettiğim üzere bu noktada yeniliğe açık olma, teknolojik yenilikleri

takip etme, çağın ruhunu yakalayabilme ve dini/manevi değerlerimizi çağın diliyle aktarabilme konusunda yetkin ve etkili İlahiyatçılara ihtiyacımız bulunmaktadır. Bahsettiğim özelliklere sahip öğretmenlerimiz, yenilikçi öğretim yöntemleri, güçlü bir akademik rehberlik ve yüksek gayret ve disiplin ile öğrencilerimize önemli katkılar sunabilecek, yetkin bir rehberlik yapabilecektir.

İlahiyatçı demek, toplumun önünde liderlik yapabilen, derdi ve davası olan, davasının delisi olan insan demektir. Dolayısıyla İmam Hatip okullarımızın ilahiyat öğrencilerinden beklentileri arasında “dert sahibi” insanlar olarak okullarımızda görev almaları bulunmaktadır. İmam Hatip okullarımızın tarihinde davasına gönül vermiş Hacıveyiszade Mustafa Kurucu Hocaefendi, Celaeddin Ökten Hoca, Mahir İz gibi pek çok numune insanın hizmetleri ilahiyat öğrencilerimizin daima göz önünde bulundurmaları gereken örneklerdir.

Değerli hocam! Bizlere vakit ayırıp kıymetli görüşlerinizi paylaştığınız için çok teşekkür ediyoruz.

Bir Gariptir İnsanoğlu

Varken yoğun, yokken varı ister;
Bir gariptir insanoğlu...
Yağmur da güneşi, güneşte yağmuru ister;
Bir gariptir insanoğlu...

Eldeki yok olunca biner kıymete,
Giden, gittikten sonra biner kıymete,
Varlık da yokluk da kıymettir bilene,
Bir gariptir insanoğlu...

Sevgi hep koyup gidene,
Yok bir güzel söz yanındakine,
Esirger durur bir gülüşü sevdiklerine,
Bir gariptir insanoğlu...

Şu geçsin şu bitsin diye diye,
Koca ömrü bitirir yarın diye diye,
Bin bir pişmanlıkla gider ah diye diye,
Bir gariptir insanoğlu...

Koca devirler gelir geçer,
Gün kararıp geceye döner,
Her şeyi unuttur da gider,
Bir gariptir insanoğlu...

Dünde bugünü, bugün dünü düşünür,
Bin bir yanlışla bir doğruyu götürür,
Bir heves için kendini düşürür,
Bir gariptir insanoğlu...

Şu da olsun, bu da olsun der durur,
Kendine hiç kalacağını hep unuttur,
Kalacakları hep ötelere durur,
Bir gariptir insanoğlu...

Ölüm dayanır kapıya,
Yatar kara toprağın bağrına,
Unutulur gidilir zamanla,
Bir gariptir insanoğlu...

Fatma Zehra Akdiş
4/B-N.Ö.

Bilemedik

Dünya malına düştük
Bilemedik kara toprağı
Dünya yoluna düştük
Bilemedik sabretmeyi

Dünya'nın diline dolandık
Bilemedik çene kapamayı
Dünya kafesine girdik
Bilemedik şükretmeyi

Dünya'nın denizine daldık
Bilemedik imtihan olduğunu
Dünya renklerine kapıldık
Bilemedik iyilikleri

Dünyada dünya olduk
Bilemedik geçici olduğunu
Dünyanın keskin kokusuna aldandık
Bilemedik saf bir şekilde kalmayı

Dünyanın sevdalısı olduk
Bilemedik, düşünemedik ahireti
Dünyanın içinde kaybolduk
Bilemedik, bilemedik dünyayı...

Melike Özdemir
1/B-N.Ö.

Her şey DOYMAK için mi? Kitap İncelemesi

Dyt. Abdül Samed Koçyiğit, *Her Şey Doymak İçin mi?*, İstanbul: Cezve Kitap, 2022, 128s.

Bismillah

İnsan beden ve ruhtan meydana gelen bir varlıktır. Manevi anlamda ruhumuz için yapmamız gerekenler olduğu gibi bedenimiz için de yapmamız gerekenler vardır. Bunlardan biri ihmal edilirse insan maddi ve manevi anlamda huzuru bulamayacak, ibadetlerini de hakkıyla yerine getiremeyecektir.

İslam, öncelikle sağlığı korumaya yönelik tedbirler almaya önem vermekte, hastalık durumunda ise tedavi olmayı tavsiye etmektedir. Hastalıklardan korunma noktasında beslenme, insanların düşünüp seçim yapabildiği ve bunun neticesinde olumlu ve olumsuz etkilerini gördüğümüz bir davranış olarak karşımıza çıkmaktadır.

Son zamanlarda Filistin’de yaşanan soykırıma tepki için belki de elimizden gelen sınırlı imkânlardan biri ola-

rak markaları boykot etmek amacıyla paketli gıdalar konusunda duyarlılığımız arttı ve biraz da olsa paketli gıdalardan uzak durmaya başladık. Boykot listeleri bize göstermiştir ki artık gıda sadece bir beslenme aracı değil; fiziki doygunluğu ziyadesiyle sağlayan ama yiyip içenleri biyolojik olarak aç bırakan sessiz bir silaha dönüştürülmüştür.

İslam’ın gıdaya verdiği önem hem Kur’ân-ı Kerim’deki pek çok âyetten hem de Peygamber Efendimizin hadis-i şeriflerinden anlaşılmaktadır. Bendeniz dinimizin ve bilimin beslenmeye olan yaklaşımının ne olduğu konusundaki arayışım sonucu dikkat çekici başlığıyla karşıma çıkan ve okuyarak istifade ettiğim, sizlerin de istifade edeceğinizi düşündüğüm Müslüman’ın beslenme rehberi niteliğinde olan bir kitabı sizlere tanıtmak isterim. Eserin adı: *Her Şey Doymak İçin Mi?*’dir. 128 sayfa olup ilimle bilimin harmanlandığı akıcı üslubuyla farklı konulara değinilen üç bölümden oluşmaktadır. Yazarı bu işin erbabı olan Diyetisyen Abdül Samed Koçyiğit’tir. Biyografisinde yazarın Gazali’den etkilendiği ve midesinden çok zihnini doyurmak için çabaladığı ifade edilir. Yazar kitabın ön sözünde “Beslenme söz konusu olduğunda herkesin az çok ifade edeceği bir şey vardır. Etrafımızda, televizyonda ya da sosyal medyada her gün besinler ve sağlıklı beslenme hakkında yüzlerce yazıya ya da görsele rastlayabiliriz. İşte bu sebepten insanların kafası bir hayli karışmış durumda.” diyerek bu kitabı yazmadaki amacını; insanların bu konudaki kafa karışıklığını gidermek ve insanların hangi durumlarda hangi besinlere yönelmesi gerektiğini ilim ve bilim ışığında ortaya koymak olduğunu ifade eder.

Koçyiğit, kitaba “İnsan Nasıl Beslenir?” sorusu kapsamında insanlığın besinlerle olan ilk imtihanının ilk lokma olduğuna Hz. Adem ve Hz. Havva örneğiyle giriş yapar. Beslenmede genel manada dikkat edeceğimiz noktaları, helal ve tayyib beslenmeyi yani beslenmede tevhit ilkelerini Kur’ân âyetleri ve Peygamber Efendimizin sünneti çerçevesinde detaylıca anlatmıştır ve şu şekilde maddelendirerek özetlemiştir:

BESLENMEDE TEVHİD İLKELERİ

- Tüketilecek bütün besinler helal ve tayyib olmalı.
- Haram ve şüpheli besinlerden uzak durulmalı.
- Yemekten önce ve sonra eller yıkanmalı.
- Yemeğe besmeleyle başlanmalı.
- Yemek sağ elle yenilmeli.
- Tabagınıza yalnızca yiyebileceğiniz kadar almalı, israftan kaçınmalı.
- Kronik bir hastalığınız yoksa günde iki öğün ile beslenmeli.
- Midenin üçte biri yemek, üçte biri su, üçte biri ise boş olmalı.
- Sofradan tam doymadan kalkmalı.
- Yemekler mümkün olduğu kadar aile fertleriyle birlikte yenilmeli, tek başına yenilmemeli.
- Yemekler paylaşılmalı, yaşadığımız muhitte aç insan bulunmamalı ve hayvanlar mutlaka gözetilmeli.
- Ayakta yenilip, içilmemeli.

Ayrıca bu bölümde Mü'minûn Sûresi 51.ayette geçen "Tertemiz nimetlerden yiyip için, güzel işler yapın!" ifadesindeki kavramların geliş sırasına dikkat çekilmiş güzel işlerde bulunmanın temiz ve helal beslenmemize bağlı olduğu ifade edilmiştir.

Eserin ikinci kısmında "Can Boğazdan Gelir Bağıraktan Gider" başlığıyla neredeyse bütün hastalıkların temelini oluşturan bağırsaklardan bahsedilir. Son zamanlarda "İkinci beyin" olarak nitelendirilen modern tıbbın yeni farkına varmaya başladığı bağırsaklarımızın sağlığını korumanın, probiyotik ve prebiyotik besinlerle bağırsak floramızın sağlığına

katkıda bulunmamızın pek çok hastalığı önlemede ve sağlıklı kilo vermede oldukça etkili olduğu anlaşılmıştır. Aynı zamanda bu bölümde sindirim şikâyetleri, geçmeyen bağırsak problemleri, nedensiz kilo verememe ya da geçirgen bağırsak sendromu gibi sorunları ortadan kaldıracak çözümler örneklerle açıklanmıştır.

Yazar kitabın son bölümünde ise "Salgın Sonrası Döneme Geçerken" başlığıyla küresel salgınla birlikte önemi yeniden anlaşılmaya başlayan savunma sistemimiz olan bağışıklık sisteminden bahseder. Burada eskiden dedelerimiz ve ninelerimizin yedikleri besinlerle günümüzde yediğimiz besinlerin vücudumuzda aynı etkiyi yapmadığına dikkat çekilir. Bunun sebebinin günümüzde genetiği değiştirilen besinlerin, antibiyotiklerle şişirilen hayvanlardan elde edilen et ve süt ürünlerinin, işlenmiş ürünlerin bağışıklık sistemimiz tarafından tanınmaması olduğu ve bu yapay besinlerin sadece beden sağlığını değil ruh sağlığını da etkileyerek insanoğlunun kendine ve dünyaya yabancılaşmasına neden olduğu ifade edilir. Bu bölümde ayrıca bağışıklık sistemimiz için faydalı besinlerden bahsedilmiş, kişiye iyi gelmeyen besinlerin tespit edilebildiği eliminasyon diyetinin ne olduğu ve nasıl uygulandığı ayrıntılı bir şekilde açıklanmıştır.

Sonuç olarak İmam-ı Azam Hazretleri lokmanın ibadetlere etkisi noktasında "Mideye giren lokmanın helal veya haram olduğunu bilmedikçe ibadet ne kadar çok olursa olsun hükmü yoktur." buyurmuştur. Bizler müslüman olarak her ne kadar karışık bir dönemde yaşasakta beslenmenin sadece doymak için olmadığı; maddi, manevi, psikolojik vb. etkilerinin olduğunun farkında olmalıyız. Bu noktada "lokma" deyip geçmemeli nefsimize ve neslimize olumlu ve olumsuz etkilerini düşünerek elimizden geldiğince bu hususta en temize, en güvenilirle ulaşmak için gayret sarf etmeliyiz.

Cenab-ı Hakk'ın bizlere bol, bereketli ve helal rızık vermesini, yokluk ve darlıkla imtihan etmemesini dileriz. En doğrusunu Yüce Allah bilir.

Vesselam.

Ayla Nida Özdoğan

3/B-İ.Ö.

BİR TRAMVAY BİN TRAVMA

Nereden başlanır bilmem
Nerede bitirilir onu da bilmiyorum
Aldım elime kalemi ve kavalyesi kağıdı
Beklemenin hayattan bir parça olduğunu öğretir bana otobüs durağı
Ve ayırır ruhumu cesedimden belki bir cam kenarı

Bilirim dar pencerelerden uhrâya açılan kapı vardır
Eğik başlardan görürüm sanki o meçhul hayatları
Eğik başlar yönelmiştir öze ve şiirle çizerim portre
Hiç olmayı kıskanıyordu belki de Jean Paul Sartre

İnsanlık canbazlık oynar uçurumun kenarında
Hayat ise cilve yapar, alçakların koynunda
Beklerim gündüzün ortasında dedektif bir dolunay
Meradaki hayvanları toplar tramvay, sanki safari tadında
İşportacı tezgahında satılan saatlere benzer
Öve öve bitirilemeyen yüzler
Duayı bilmez, tutacak yer de bulamaz sahipsiz kalmış eller

Bu sokaklar beni tanır ben de bu sokakları
Ama kimse bilmez bu sokakların benden ne aldıklarını
Bir yanda zincire vurulmuş şehrimin asi çocukları
Bir yanda ise şehrimin ruhlara düşman sokak manzaraları

Arsız bedenler teşhir edilir ve her göz kendinde buluşur
Her nesil şehvetin koynunda sarhoştur, uyuşur
Şimdi daha iyi anlarım
Kat kat kıyafetler arasında çıplak kalışları
Ve o şerefli sözlerin kandil oluşunu
Ve görürüm o sözlerin bedbaht yüzlerde zuhurunu

Gökyüzü anlatmaz bana âlemi
Ve annelerdeki şefkati göremem
Gözlerin körleştiğini bilirdim de
Kalpler de körleşirmiş meğer

Arıların her çiçek tomurcuğuna sokularak ağladıklarını bilmezdim
Bilirlermiş onlar acıyı bitirenin çalışmak olduğunu
Ve bulurlarmış başkasına sunulan bir bal peteğinde mutluluğu.

Bilirim yağmur damlalarının üzerime hangi hisleri bıraktığını
Bilemem gözyaşlarımın hangi günahları yüklenip aktığını
Suçlarımı bilirim ve ağlayarak susarım
Ümidim ise; tevbelere taşıttığım ciltlerce sol yanımdaki kitabım
Öyle derler ya!

Dört yanı sarmış şu zalim denilen felek
Şeytan sağdan da gelir, sanırsın sanki melek
Kapatsan gözlerini zor gelir görmek
Ve her köşeden bir ses: Heytelek! Heytelek!

Köylü Anadolu kadınının ağzı büzülmüş kesesi
Kendini hiç bu kadar yabancı hissetmemişti belki
Bilmez misin şehrin hoyrat ve keskin tavrı
Kesip atar bir kenara içten ve samimi duyguları
Çiçek desenleri birbirine girmiş şalvarı
Şenlendirmeye yetmez asık suratları
Vazelinle tanışmamıştır daha
Çapa vurmaktan nasır tutmuş elleri
Yüzündeki kırışıklıklar haritasıdır sanki dertlerinin
Ve sinsice koltuğunun altına sıkıştırdığı gofret kutusuna sızar, kapitalizm!
Ve kalır öylece köyün sokaklarında pabucu dama atılmış bir avuç üzüm.

Dillerden süzülen her cümlelerin
Kalbin ihlas süzgecinden geçerken dökülen harflerini görürüm
Kulaklara yetişmeden havaya karışan ses dalgalarını
Kalpten kalbe giden yollarda boyca biten otları
Ve tramvay rayları boğazıma dizilir
Rahledeki ilmin, amfilere sıkıştırıldığına şahit olduğum zaman

Her an geçmişsem kendimden
Bulurum kendimi bir an
Ve beni azad eder cesedimden belki bir cam kenarı
Dudaklara makas ve dillere kör düğüm
Her köşeden çağırır ve yeter, bana bir tek ölüm.

Ey insan! Bil ki.
Ne boyca dağlara erişebilir
Ne de yarabilirsin yeri
Gökyüzündeki aynada göremezsın kendini!

Hakikat uğruna söylenilmeyen söz
Kendi aleyhimize delil değil mi?
Çekildi kalemlerden mürekkepler
Ve çelik gemler vuruldu dillere
Artık bir kelimeye dahi cüret edemiyorum...

Hulisi Durmuş
2/A-N.Ö.

FAKÜLTEMİZDEN HABERLER

“Gazze’de İnsan Hakları İhlali: Bir Gazzeli Gözüyle Filistin” konferansı

Lübnan Alimler Birliği Şûra Konseyi Genel Sekreteri Mustafa İbrahim’in de dinleyiciler arasında bulunduğu konferans fakültemiz Dekanı Prof. Dr. Ramazan Altıntaş’ın açılış konuşmalarıyla başladı. Konferansa Gazzeli İlahiyatçı Dr. Eman Alsherafi ve Gazzeli İslam Tarihi Uzmanı ve Kudüs Tarihçisi Dr. Usame Al Ashqar konuşmacı olarak katıldılar. Fakültemiz öğretim üyesi Dr. Hasan Sevim tarafından Türkçeye çevrilen Arapça konferansta Aksa Tufanı ve Filistin direnişi Gazzeli akademisyenler gözüyle aktarıldı.

Geleneksel Fakülte İftarı

Geleneksel fakülte iftarımızın üçüncüsü 12.03.2024 tarihinde üniversitemiz sosyal tesisi Keykubat Köşkü’nde gerçekleştirildi. Programa üniversitemiz Rektörü Prof. Dr. Metin Aksoy, Rektör Yardımcısı Prof. Dr. Ahmet Tuğrul Polat, Genel Sekreter Prof. Dr. Kamil Beşoluk, fakültemiz Dekanı, Dekan Yardımcıları, öğretim elemanları, fakültemiz çalışanları ve çok sayıda öğrenci katıldı.

Konya Türk İslam Sanatları Gezisi

Fakültemiz Türk İslam Sanatları Tarihi Anabilim Dalı başkanı Doç. Dr. Fatma Şeyma Boydak hocamız rehberliğinde, son sınıf öğrencilerimizin katılımı ile Konya Türk İslam Sanatları Gezisi gerçekleştirildi. Konya’nın Selçuklu ve Osmanlı dönemi mimari ve kültürel mirası hakkında bilgilerin verildiği gezi, verimli ve memnuniyet verici neticelerle tamamlandı.

“Kalem Erbabı” isimli fakülte öğrenci dergimiz ilk sayısı ile okurlarıyla buluştu.

Lisans, lisansüstü aktif ve mezun öğrencilerimizin yazılarıyla Doç. Dr. Ömer Faruk Akpınar’ın danışmanlığında hazırlanan dergimizin ilk sayısında Filistin’de yaşanan soykırıma da dikkat çekildi.

Huzur İklimi Programı

Üniversitemiz televizyon kanalı ÜNTV’de yayına başlayan ve fakülte hocalarımızın katılımıyla gerçekleştirilen “Huzur İklimi” programının ilk bölümü yayınlandı. Sunuculuğunu Arş. Gör. Muhammed Ali SÖYLEMEZ’in yaptığı programın ilk konuğu Dekanımız Prof. Dr. Ramazan ALTINTAŞ oldu. Programda Mevlana’nın hayatı, eserleri ve yetiştirdiği ilmi muhit konuşuldu.

Kutsal Zaman Kutsal Mekân Öğrenci Sergisi

Fakültemiz son sınıf öğrencilerinin Öğretim Teknolojileri dersi kapsamında Dr. Öğr. Üyesi Ali Bayer’in rehberliğinde hazırlamış oldukları kutsal zaman ve mekan içerikli çok sayıda materyal “Kutsal Zaman Kutsal Mekân” temalı öğrenci sergisinde sergilendi. Açılışını Fakülte Dekanımız Prof. Dr. Ramazan Altıntaş’ın yaptığı sergiye, fakültemiz öğretim elemanları ve öğrencileri oldukça rağbet gösterdi. Sergide bilhassa Filistin ve Kudüs teması ön planda idi.

FAKÜLTEMİZDEN HABERLER

Selçuk Üniversitesi'nde Gazze Nöbeti Sürüyor

Selçuk Üniversitesi öğrencilerinin tüm dünyanın gözü önünde Filistin'de katliam yapmaktan çekinmeyen İsrail'e tepki göstermek için başlattığı "Özgürlük için Kampüsteyiz" nöbeti sürüyor.

Selçuk Üniversitesi ile Konya Büyükşehir Belediyesi bünyesinde faaliyet gösteren Kudüs Çalışma Grubu tarafından İsrail'in Gazze'deki işgalini protesto etmek amacıyla düzenlenen "Özgürlük için Kampüsteyiz" nöbetine İlahiyat Fakültesi olarak akademik, idari kadromuz ve öğrencilerimizle iştirak ettik. Fakültemiz öğrencileri, üniversitemiz Keykubat Köşkü meydanında gerçekleştirilen nöbetteki etkinlik çadırlarında Filistin temalı sanat faaliyetleri gerçekleştirdi.

Konya'dan Filistin'e Destek Çarşısı

Selçuk Üniversitesi Kampüs Diyanet Gençlik Merkezi'nde Konya İl Müftülüğü, Selçuklu İlçe Müftülüğü ve TDV Kadın Kolları organizatörlüğünde Filistin'e Destek Çarşısının ikincisi açıldı. 15 Aralık 2023 ve 5 Ocak 2024 tarihli Destek Çarşılarına fakültemiz "Gazze İçin Tasarlıyoruz" atölye ekibi de ürettikleri çok çeşitli el yapımı ürünlerle katkı sundu. Kermese Konya İl Müftüsü Prof. Dr. Ali Öge, Fakültemiz Dekan Yardımcısı Doç. Dr. Fatma Şeyma Boydak ile birlikte çok sayıda üniversite yetkilisi, öğretim üyeleri ve öğrenciler iştirak etti.

Kudüs Okulu Eğitim Semineri Gerçekleştirildi.

Kur'an-ı Kerim tilaveti ve fakülte dekanı Prof. Dr. Ramazan Altınbaş'ın açılış konuşması ile başlayan seminerinin ilk gününde Dr. Öğr. Üyesi Sami Bayrakçı, "Evanjelistler ve Siyonizm", Dr. Öğr. Üyesi Hüseyin Gökalg, "Kudüs Tarihi", Doç. Dr. Fatma Şeyma Boydak ise "Mimarisiyle Kudüs" başlıklı konuşmalarını gerçekleştirdi. Eğitim seminerinin ikinci gününde Dr. Öğr. Üyesi Furkan Çakır, "Kudüs'ü Fethedecek İslam Ahlakı" ve Prof. Dr. Mithat Eser ise "Nübüvvet, İbadet ve Adalet Şehri Kudüs" başlıklı seminerlerini verdiler. Seminerlere çok sayıda öğrenci ve fakültemiz öğretim elemanı iştirak etti.

Fakültemiz Artık "İlahiyat Fakültesi"

15.12.2023 tarihli ve 7956 sayılı Cumhurbaşkanlığı kararı ile fakültemizin adı İlahiyat Fakültesi olarak güncellenmiştir.

Engelleri Aşan Yıldızlar Ezgi ve İlahi Dinletisi

Ankara Kani Karaca Görme Engelliler Anadolu İmam Hatip Ortaokulu öğrencileri, ezgi ve ilahi dinletisi gerçekleştirdi. Farkındalık oluşturma amaçlandığı dinleti programına Fakültemiz yönetimi, öğretim elemanları ve öğrenciler iştirak etti.

2023-2024 Dönemi Mezuniyet Töreni

2023-2024 yılı mezuniyet törenimiz 02.07.2024 tarihinde üniversitemiz Sultan Alparslan Kültür Merkezi'nde gerçekleştirildi.

HOCALARIMIZDAN MESAJLAR

Biz Allah'ı seviyoruz! Peki, Allah bizi seviyor mu? Sevgimizin karşılığının olup olmadığını bilmemek ne yaman bir duygu? Sevdığımızın bir tebessümü ya da küçük bir işareti, inşirah verir yüreğimize ve sığmaz olur insanın içi içine! İbnü'l-Kayyım el-Cevziyye (ö. 751/1350) bir tüyo veriyor bize: “من أراد من العمال أن يعرف قدره عند السلطان فلينظر ماذا يُوليه من العمل؟ وبأي شغل يشغله؟ / Padişah/yönetici nezdindeki değerini öğrenmek isteyen bir memur/çalışan, yöneticisinin kendisini hangi işlerde istihdam ettiğine ve hangi işlerle meşgul ettiğine baksın!” (el-Fevâid, 1/70). Padişahlar padişahı olan Rabbimiz bizleri, kendi kelimasını ve sevgilisi Nebiyy-i kirâm'ın (sav) yaşam biçimini anlamak ve anlatmakla meşgul ediyor bizleri. Padişahımız bizi seviyor be gençler! Binlerce kez hamdolsun O'na. Şimdi bize düşen, bizi seven Padişahımızın o sevgisini bir ömür boyu korumaya gayret etmek ve her daim 'ben şu kötü işi yaparsam Rabbimin sevgisini kaybederim' ürkekliğini gönlümüzde taşımaktır.

Prof. Dr. Yusuf Acar

Allah'ın birçok insan arasından seçerek İslamî ilimleri öğrenme imkânı lütfettiği bahtiyar gençler! Sizler, çok güçlü bir ilim ve irfan geleneğinin mirasçıları olarak burada bulunuyorsunuz. Lisans yıllarında gerçekleştireceğiniz en önemli kazanım, aidiyetlerinizin ve değerlerinizin kaynağını oluşturan bu eşsiz mirası anlamamanın yöntemini kavramak, başka bir deyişle öğrenmeyi öğrenmek olacaktır. Böylece bir

ucu Hz. Peygamber'e (sav) kadar uzanan ilim mirasına ait köklerimiz hangi damarlardan beslenerek günümüze taşındığını keşfedeceksiniz. Buradan elde edeceğiniz donanım ve özgüvenle, yaşadığınız çağın insanına el uzatacak, onları bu değerlerle buluşturmanın gayreti içerisinde olacaksınız.

Hız. Peygamber (sav) bir hadislerinde “Kim ilim öğrenmek amacıyla bir yola çıkarsa, Allah onun cennete giden yolunu kolaylaştırır.” buyurmuştur. Bu nebevî müjde, bir müminin en yüksek hayat gayesi olan cennetin yollarından birisinin de ilim öğrenmekten geçtiğini gösterir. Bu hadis aynı zamanda ilim öğrenmenin bir ibadet olduğu gerçeğini de hatırlatır. Evet, niyetlerinizi “Allah'ın rızasını kazanmak” şeklinde belirlerseniz girdiğiniz her ders, tuttuğunuz her not, dinlediğiniz her konuşma, ilim öğrenmek için ortaya koyduğunuz her çaba, birer ibadet olarak sevap hanenize kaydedilir. Bundan hiç kuşkunuz olmasın.

Uzun, meşakkatli ama sonu hayırla neticelenecek olan bu kutlu yolda hepinize başarılar diliyor, azim ve kararlılığınızın artarak devam etmesini temenni ediyorum.

Dr. Öğr. Üyesi Esat Sabırlı

HOCALARIMIZDAN MESAJLAR

İnsanoğlu annesinden birçok vücut fonksiyonu eksik, bilgisiz ve aciz bir varlık olarak dünyaya gelir. Genetik kodlarından gelen yetenek ve kabiliyetler zamanla güçlenir ve hayatta yaşadıklarıyla farklı derecelerde tecrübe bilgi ve birikim elde eder. İşte onlardan birkaçı:

1- İnsanın en kıymetli hazinesi ruh ve beden sağlığıdır. Sağlık her şeyin başı, esası ve temelidir. O halde hayatın her anında ruh ve beden sağlığımızı korumak, gözetmek ve hatta geliştirmek önceliğimiz olmalıdır. İnsan bu kıymetli hazinesini bazen bir anda kaybedebilir ama genellikle yavaş yavaş, farkına varmadan kaybeder. Bir noktada artık iş isten geçmiş ve geri dönüş imkânsız hale gelmiş olur. Yolun sonunu görenlerin uyarılarını dikkate alanlar pişman olmazlar.

2- Allah'ın lütfu ihsanıyla varlıklar içinde üstün bir yere sahip olan insan kuşlar gibi uçabilir, okyanusları aşabilir ve hatta uzaya gitmeye çalışabilir ama gözle görülmeyen bir virüs insanı alt etmeye yeterlidir. İnsan şerefini korumak için, okumak, yazmak, araştırmak ve tefekkür etmek zorundadır. Bireysel farklılıklarla birlikte her insan ayrı bir değerdir. İnsana ve insanın kapasitesine değer veren toplumlarla diğerleri arasındaki fark çok önemlidir.

3- İnsanın tefekkür yolculuğu birbirinden farklı olduğu için araştıran, öğrenen ve fikir üreten her insanın düşüncesi saygın ve kendi çapında değerlidir. Kendi beyin kapasitesi yanında başka beyinleri de kullanabilmek ancak diğer beyinlerin üretimine değer vermekle mümkündür.

4- İnsan olarak ahlak ve erdem yolunda ilerlemek, insanlarla ünsiyet ederek toplumsal hayatı güzelleştirmek, nefsimizin bencil ve kibirli duruşundan uzaklaşabilmek için doğrularımıza, inançlarımıza ve kabullerimize mesafe koyabilmek gerekir. Başka fikirleri ve görüşleri eleştirdiğimiz kadar kendi görüşlerimizi de eleştirebilmek ve kendimizi karşıma alarak sorgulayabilmek gereklidir. Bunu yapanların ilişki ve iletişimleri daha zengin ve geliştirici olacaktır.

O halde bir soru ile bitirelim. İyi insan olmak, güzel ahlak sahibi olmak bütün insanlara göre aynı olabilir mi? Olmalı mı? Nasıl olabilir? Senin de bir fikrin olmalı!

Prof. Dr. İsmail Yalçın

İlk sayımızda olduğu gibi dergimizin bu sayısı da, İsrail'in Gazze'deki üniversitelere, okullara, hastanelere, mülteci kamplarına, evlere, camilere ve kiliselere düzenlediği vahşi, barbar, insanlık ve hukuk dışı saldırıları nedeniyle hayatını kaybeden bilim insanları, öğrenciler, sağlık çalışanları, din adamları, gazeteciler, bebekler, çocuklar ve masum sivillere ithaf edilmiştir. İsrail'in on aydır yaptığı saldırılar ancak soykırım ile ifade edilebilir. Hiçbir sınır tanımayan bu saldırılarda iki milyondan fazla Gazzeli'nin evi kullanılamaz hale gelmiş, yaşam alanları yok edilmiş, insani ihtiyaçlara ulaşması engellenmiş ve sivil insanlar vatanlarını terk etmeye zorlanmıştır. İnsanlık dışı bu muameleler başkenti Doğu Kudüs olan tam bağımsız bir Filistin devletinin kurulmasını zorunlu kılmaktadır. İsrail'in uluslararası hukuka, insan hak ve hürriyetlerine aykırılık içeren tüm işgal ve saldırıları suçtur ve bu nedenle yargılanması gerekmektedir.

Like our first issue, this issue of our journal also is dedicated to the scientists, students, health workers, religious officials, journalists, babies, children and innocent civilians who lost their lives as a result of Israel's brutal, barbaric, inhumane and illegal attacks on universities, schools, hospitals, refugee camps, homes, mosques and churches in Gaza. The attacks carried out by Israel for the last ten months can only be described as genocide. In these attacks that know no bounds, more than two million Gazans' homes have been rendered unusable, their living spaces destroyed, they have been prevented from accessing their humanitarian needs and have been forced to leave their homeland. These inhumane treatments necessitate the establishment of a fully independent Palestinian state with East Jerusalem as its capital. All Israeli occupations and attacks that violate international law, human rights and freedoms are crimes and therefore Israel must be prosecuted.

Bu Sayıda:

Ali İhsan Kaya • Ayla Nida Özdoğan • Büşra Nur Elhan • Cemile Nur Çifci • Çiğdem Çiçek Kaya • Eda Acar
Dr. Öğr. Üyesi Esat Sabırlı • Fatma Zehra Akdiş • Hacer Akgöz • Hatice Kabak • Hulisi Durmuş
Prof. Dr. İbrahim Işitan • Prof. Dr. İsmail Yalçın • Mehmet Akif Ağaoğlu • Melike Özdemir • Mustafa Curuk
Naciye Akdemir • Doç. Dr. Ömer Faruk Akpınar • Rabia Kaya • Saliha Nur Akdağ • Dr. Öğr. Üyesi Sami Bayrakçı
Sultan Aktay • Sümeyye Acar • Şeymanur Yılmaz • Vesile Çokbilir • Prof. Dr. Yusuf Acar